PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 87
Vineri 25 februarie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne consideră ca binevenită și sprijină cu tărie prețioasa propunere făcută de Sovietul Suprem al U.R.S.S. privind stabilirea de contacte directe între parlamente, schimbul de delegații parlamentare, rostirea de cuvîntări de către delegațiile parlamentare ale unor țări în parlamentele altor țări.

(Din Declarația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne)

Poporul nostru este hotărît să apere cu fermitate cauza păcii

La 22 februarie s-au desfășurat la București lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale. Deputații poporului nostru s-au întrunit pentru a discuta noua și valoroasa inițiativă de pace a Uniunii Sovietice, Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. adoptată la 9 februarie 1955 și adresată popoarelor și parlamentelor tuturor statelor. Cu acest prilej, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, a rostit o amplă cuvîntare cu privire la politica externă a guvernului R.P.R. **In cuvîntarea sa tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut o amplă analiză a situației internaționale actuale** [illegible] **a poziției guvernului R.P.R. față de** [illegible]**incipalele probleme care frămîntă astăzi omenirea și de a căror rezolvare depinde slăbirea încordării internaționale, stabilirea de relații prietenești între state și înțelegerea reciprocă între popoare.**

Intotdeauna Partidul Muncitoresc Romîn și guvernul Republicii Populare Romîne au pus în centrul întregii lor activități lupta pentru pace și colaborare internațională. Cu atît mai mult fac aceasta azi, cînd cercurile agresive imperialiste încearcă să stabilească între state și popoare relații de inegalitate, întemeiate pe dominația și supunerea altora, cu scopul de a pregăti și dezlănțui noi agresiuni. In aceste condiții apare cum nu se poate mai evident marea importanță a Declarației Sovietului Suprem al U.R.S.S., ale cărei principii pot sta la baza întemeierii de relații pașnice între toate statele mari și mici. Poporul romîn și guvernul său își dau adeziunea lor totală la aceste principii care proclamă egalitatea între state, neamestecul în afacerile interne, neagresiunea și renunțarea la atentate împotriva integrității teritoriale a altor state, respectarea suveranității și a independenței naționale.

Situația internațională de astăzi și sensul unor asemenea evenimente importante cum a fost stingerea focarelor de război în Coreea și Indochina obținută de forțele păcii nu pot fi înțelese decît în lumina schimbărilor radicale ce au avut loc pe arena internațională în urma celui de al doilea război mondial. Constituirea lagărului mondial al socialismului din care fac parte alături de U.R.S.S., 11 state, ale căror popoare s-au smuls definitiv din ghiarele imperialismului, a făcut ca raportul de forțe între capitalism și socialism să se schimbe radical în favoarea socialismului.

Clasele dominante din țările imperialiste nu vor însă să se împace cu situația creată în urma acestor schimbări. Ele intenționează să obțină restabilirea dominației capitalismului în lumea întreagă. Politica „de pe poziții de forță", proclamată de imperialismul american secondat de cel englez — arată tov. Gh. Gheorghiu-Dej — are drept țel pregătirea unui nou război mondial, război pentru restabilirea dominației mondiale a imperialismului. Diplomații acestei politici fac totul pentru a lărgi rețeaua de baze militare americane în jurul U.R.S.S. și a țărilor democrate, plăsmuiesc tot felul de pacte agresive, se străduiesc să obțină legiferarea înarmării Germaniei occidentale, intensifica acțiunile agresive împotriva Chinei Populare și agită tot mai mult ideea unui război atomic. Politica aceasta însă nu duce la nimic bun. Ea nu a făcut decît să expună politica S.U.A. eșecului și să stîrnească indignarea opiniei publice internaționale. Nu întîmplător fostul candidat la președinția S.U.A., Stevenson, a apreciat că „prestigiul și stima, precum și respectul internațional față [illegible] S.U.A., au coborît la cel mai scăzut nivel din toate timpurile".

In opoziție cu aceasta, a crescut și crește necontenit prestigiul Uniunii Sovietice, a cărei politică consecventă de apărare a păcii cîștigă tot mai mulți aderenți și sprijinitori în întreaga lume.

Politica externă a U.R.S.S. militează neobosit pentru rezolvarea pe cale pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase, pentru interzicerea armelor atomice și pentru încetarea cursei înarmărilor. Această politică corespunde pe deplin intereselor popoarelor.

Statul nostru democrat-popular duce cu consecvență o politică externă de pace și de colaborare internațională, o politică de dezvoltare a relațiilor economice și culturale, cu alte țări. Principiul fundamental al acestei politici îl constituie prietenia și colaborarea frățească cu Uniunea Sovietică, eliberatoarea și prietena noastră neclintită. De Uniunea Sovietică ne leagă un tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală care constituie chezășia de granit a securității statului nostru. **Acest tratat, cît și tratatele încheiate cu Polonia, Cehoslovacia, Ungaria și Bulgaria, constituie o importantă contribuție la cauza păcii în Europa.**

Relațiile prietenești între statul nostru și celelalte țări democrat-populare s-au cimentat și se lărgesc continuu. In ceea ce privește relațiile R.P.R. cu țările capitaliste, politica Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului R.P.R. pornește de la principiul leninist al coexistenței pașnice între cele două sisteme și tinde spre realizarea unor legături normale de colaborare cu aceste state, în vederea dezvoltării relațiilor comerciale și culturale și a menținerii păcii în lume. In calea activității noastre pentru dezvoltarea colaborării internaționale, pentru lărgirea schimburilor comerciale și culturale cu alte state întîmpinăm însă greutăți. In această ordine de idei — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — trebuie să ne oprim în primul rînd asupra politicii Statelor Unite față de poporul romîn. De ani de zile, sfidînd cele mai elementare reguli ale vieții internaționale statornicite de-a lungul vremurilor, cercurile agresive din S.U.A. desfășoară tot felul de acțiuni provocatoare împotriva țării noastre, alocă în fiecare an milioane de dolari în vederea finanțării activității de subminare în țara noastră și în celelalte țări democrate, trimit spioni și diversioniști în Romînia.

Nu-i greu să ghicești ce se ascunde în spatele acestor acțiuni pline de ură pe care le săvîrșesc imperialiștii americani împotriva poporului nostru: visurile zadarnice cu privire la restaurarea în țara noastră a rînduielilor capitalisto-moșierești și a jugului imperialist. De altfel, simbriașii de la „Vocea Americii", ca și celelalte oficine de propagandă imperialiste vorbesc deschis despre aceste visuri. Ei își prezintă însă of-ul, camuflîndu-l cu frumosul și sfîntul nume eliberare, ca și cum muncitorii și țăranii din Romînia n-ar fi cunoscut și n-ar fi simțit pe propria lor piele ce a însemnat domnia acestor „eliberatori".

„Noi, oamenii muncii din Romînia ca și oamenii muncii din lumea întreagă — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — cunoaștem un singur fel de eliberare — eliberarea de sub jugul exploatării capitalisto-moșierești, eliberarea din lanțurile imperialismului, pe care a înfăptuit-o pînă acum o treime din omenire și pe care o va înfăptui inevitabil întreaga omenire".

După cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate o rezoluție prin care aproba politica externă a guvernului R.P.R., expusă în cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri. Apoi, într-o atmosferă însuflețită, deputații au aprobat în unanimitate Declarația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne. In această Declarație, forul suprem al statului nostru a exprimat în numele întregului popor hotărîrea de a participa la eforturile parlamentelor și popoarelor din toată lumea în vederea respingerii politicii „de pe poziții de forță" și asigurării triumfului acelor principii și metode care pot să ducă la slăbirea încordării internaționale, la instaurarea relațiilor de prietenie între state și la înlăturarea primejdiei de război.

Poporul nostru se opune cu hotărîre politicii practicată de anumite forțe, politica agresivă de dictat și de amenințări, de amestec în treburile interne ale altor state și de împărțire a lumii în blocuri ostile. Hotărît să participe activ la împiedicarea realizării planurilor de refacere a militarismului german, poporul nostru cere totodată să fie restabilite drepturile legitime ale R.P. Chineze la O.N.U. și să înceteze amestecul S.U.A. în treburile interne ale poporului chinez. Pronunțîndu-se împotriva războiului atomic, poporul nostru sprijină propunerea sovietică ca statele să se oblige să distrugă complet toate rezervele de arme atomice și cu hidrogen existente, cît și de a nu spori forțele lor armate peste nivelul existent la 1 ianuarie 1955, iar creditele militare peste nivelul celor prevazute în bugetele lor în 1955; toate acestea să fie supuse unui control internațional efectiv.

Declarația arată că **„Poporul romîn nu amenință pe nimeni și nu se teme de amenințări. El este ferm hotărît să apere munca sa pașnică, libertatea și independența sa națională împotriva oricarui agresor. In lupta pentru pace și securitate, poporul romîn se bizuie pe prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică și cu celelalte state ale lagărului democrat, care cuprinde 900 de milioane de oameni, pe simpatia și solidaritatea tuturor popoarelor iubitoare de pace".**

Călăuzit de aceste principii, poporul nostru nu va precupeți nici un efort pentru a-și aduce contribuția sa activă la cauza destinderii internaționale și a apărării păcii.

Așa cum arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej **„Țările din lagărul socialismului și democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică, pot fi sigure că vom sta și de acum înainte ferm la postul nostru de luptă și vom face față cu cinste sarcinilor de răspundere care ne revin în marea luptă pentru apărarea păcii".**

Lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale

Marți dimineața, la ora 10, s-au deschis lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale.

Sosirea conducatorilor partidului și guvernului a fost întîmpinată cu puternice aplauze de membrii Marii Adunări Naționale.

In lojele guvernului și Prezidiului Marii Adunări Naționale au luat loc tovarășii: **Gh. Gheorghiu Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Al. Moghioroș,** general de armată **Emil Bodnăraș, P. Borilă, D. Coliu,** general locotenent **Al. Drăghici,** acad. **M. Sadoveanu, S. Bughici, M. Dalea, Constanța Crăciun,** acad. **I. Murgulescu,** membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

In tribune se aflau membri ai corpului diplomatic, ziariști romîni și străini și numeroși oameni ai muncii.

Ședința a fost prezidată de tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate ordinea de zi a sesiunii care cuprinde un singur punct: discutarea Declarației Sovietului Suprem al U.R.S.S., în scopul adoptării unei Declarații a Marii Adunări Naționale a R.P.R., cu privire la propunerile cuprinse în Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Președintele Marii Adunări Naționale dă cuvîntul președintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care este primit de către deputați cu aplauze puternice.

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu privire la politica externă a guvernului R.P.R. a fost ascultată cu mare atenție și subliniată în repetate rînduri de vii aplauze.

La discuții au luat cuvîntul: Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, deputat al circumscripției electorale Vitan din orașul București, Gh. Pruteanu, țăran muncitor, deputat al circumscripției electorale Răcoasa, regiunea Bîrlad, Kovacs Gyorgy, scriitor, deputat al circumscripției electorale Covasna, Regiunea Autonomă Maghiară, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., deputat al circumscripției electorale Ana Ipătescu, orașul București, Maria Moraru, vicepreședintă a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., deputat al circumscripției electorale Muscel, regiunea Pitești, general locotenent Iacob Teclu, deputat al circumscripției electorale Zalău, regiunea Cluj, Anton Breitenhofer, scriitor, deputat al circumscripției electorale Bilcd, regiunea Timișoara, Teodor Iordăchescu, deputat al circumscripției electorale Orlești, regiunea Pitești, acad. prof. dr. N. Gh. Lupu, deputat al circumscripției electorale Botoșani, regiunea Suceava.

După închiderea discuțiilor, Marea Adunare Națională a adoptat în unanimitate o rezoluție prin care aprobă politica externă a guvernului R.P.R., expusă în cuvîntarea președintelui Consiliului de Miniștri, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, primit cu vii aplauze, a supus spre aprobare deputaților proiectul Declarației Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Intr-o atmosferă însuflețită, în unanimitate, deputații aprobă Declarația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne.

Tov. C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, a declarat apoi închise lucrările celei de a 5-a sesiuni a Marii Adunări Naționale. (Agerpres).

Insemnate avantaje la contractarea producției viticole

In scopul cointeresării materiale a cultivatorilor de viță de vie la extinderea suprafețelor cultivate, la mărirea și îmbunătățirea calitativă a producției la ha, în vederea îmbunătățirii aprovizionării populației muncitoare cu struguri și a asigurării industriei cu materie primă, guvernul a luat recent o hotărîre privind contractarea de butași de viță altoită și îmbunătățirea condițiilor de contractare a strugurilor destinați vinificării și a strugurilor de masă.

Hotărîrea prevede acordarea de avantaje cultivatorilor contractanți, care se angajează să producă și să livreze butași de viță altoită. Aceștia beneficiază de scutiri de cote obligatorii la produse vegetale, pentru suprafețele folosite la producerea viței altoite; pot cumpăra la preț de stat sulfat de cupru, sulf, îngrășăminte chimice, precum și cherestea și rumeguș de lemn; li se acordă credite de producție prin Banca Agricolă și li se fac reduceri din impozitul agricol, cu condiția predării întregii producții realizate.

Campania agricolă de primăvară să ne găsească pregătiți temeinic!

★

Sîntem gata pentru însămînțări

Pentru a dobîndi în acest an recolte cu mult mai bogate la hectar ca în 1954, noi știm că este necesar să ne pregătim din vreme și temeinic mașinile și uneltele, semințele, mijloacele de transport etc. trebuitoare la lucrările agricole de primăvară. In acest scop, am organizat în gospodăria noastră un atelier mecanic, unde să putem repara toate uneltele și mașinile agricole din gospodărie. Pentru a asigura buna desfășurare a lucrărilor de reparații, am făcut mai întîi un plan de muncă, stabilind ordinea și zilele în care fiecare brigadă permanentă din gospodăria noastră va aduce utilajul la atelier spre a fi reparat. Totodată ne-am îngrijit și de procurarea materialelor necesare reparării mașinilor și uneltelor agricole, ca fier, tablă, cărbuni și altele.

Datorită muncii însuflețite a colectiviștilor, a mecanicilor, fierarilor și tîmplarilor noștri, am reușit ca pînă la data de 1 februarie să reparăm toate mașinile și uneltele ce vor fi întrebuințate la lucrările agricole de primăvară.

Ascultînd sfatul agronomilor, noi ne-am preocupat, pe lîngă repararea mașinilor și uneltelor, de curățirea semințelor, de încercarea puterii lor de încolțire și de aprovizionarea cu substanțe chimice necesare tratării semințelor împotriva bolilor.

Cu ajutorul selectorului de la S.M.T. Rovine, am condiționat 5.200 kg de borceag, 6.000 kg de ovăz și 8.000 kg de mazăre pe care le vom însămînța în primele zile bune de lucru ale primăverii. Inainte de a însămînța ovăzul noi îl vom trata cu formalină, așa cum ne-au învățat agronomii, spre a-l feri de tăciune. Pentru a obține o producție sporită de cartofi la hectar, noi vom planta în acest an numai cartofi de soi, aleși și iarovizați. Incă de la 10 februarie, am tratat cartofii — contra bolilor — cu o soluție de formol și i-am așezat în camere special amenajate pentru iarovizat.

In sectorul legumicol, am început să facem paturile calde pentru cei 300 m.p. de răsadnițe și să pregătim un număr de peste 40.000 buc. de cuburi nutritive pentru repicatul verzei și roșiilor.

Pornind bine pregătiți în campaniile de primăvară și executînd în cursul acestui an toate lucrările agricole recomandate de agrotehnică la timpul potrivit, noi, colectiviștii din Semlac, cu sprijinul puternic al S.M.T.-ului sîntem hotărîți sa culegem de pe ogoarele întinse ale gospodăriei o producție medie de cel puțin 2000 kg porumb (boabe) la hectar, precum și recolte mari la toate culturile.

CURTU DRAGHINA
președintele gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Semlac, regiunea Arad

Cu sprijinul muncitorilor din industrie

La S.M.T. Făgăraș, regiunea Stalin, s-a dat o atenție deosebită bunei organizări și desfășurări a lucrărilor de reparații la tractoare și mașini agricole. Pentru efectuarea la timp și de bună calitate a reparațiilor, un prețios sprijin l-au dat mecanizatorilor din această stațiune mecanicii Drosser Ioan, Faff Martin și Șuteu Ioan, veniți de la fabrica „Emailul Roșu" din Mediaș, precum și inginerul mecanic Bălțeanu Gheorghe de la fabrica „Breiner Bela" din orașul Stalin, care au muncit neobosit pentru aplicarea metodelor înaintate și folosirea integrală a timpului de lucru.

Folosind metoda de reparații pe ansamble și subansamble, colectivul de muncă de la S.M.T. Făgăraș a terminat cu 16 zile înainte de data fixată reparația întregului utilaj ce va fi folosit în campania agricolă de primăvară.

Prin recondiționarea în atelierul propriu a unor piese care pînă acum se recondiționau la centrul mecanic Codlea, mecanizatorii din S.M.T. Făgăraș au redus costul reparațiilor cu 4 la sută.

Printre fruntașii la aceste munci se numără tov. Pall Ioan, Nadea Ion, Orzea Gheorghe, Ciurilă Gh., Rădulescu Cornel și Hoju Aurel.

In numele asociației pentru cultivarea sfeclei de zahăr din comuna Hărman, regiunea Stalin, țăranii muncitori asociați Mircea Bătrînu și Nanu Gheorghe semnează contractul de lucrări agricole cu S.M.T.-ul din localitate.

Repararea inventarului agricol trebuie terminată urgent!

Pînă la începerea campaniei agricole de primăvară mai sînt cîteva zile.

In majoritatea regiunilor, oamenii muncii din agricultură au efectuat în ritm intens lucrările pregătitoare, necesare realizării la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăvară, obținînd succese importante în repararea inventarului agricol.

Pînă la această dată lucrările de reparații s-au executat în proporție de aproape 73 la sută la tractoare, 93 la suta la pluguri pentru tractor, 91 la suta la pluguri cu tracțiune animală, 87 la sută la semănători, peste 86 la sută la cultivatoare și aproape 91 la sută la grape.

Succese însemnate la repararea tractoarelor s-au obținut în Regiunea Autonomă Maghiară și regiunea Stalin, care au realizat peste 93 la sută din plan, iar la repararea semănătorilor în regiunea Timișoara, care a îndeplinit planul în proporție de aproape 100 la sută.

De asemenea în ultima decadă s-au făcut progrese simțitoare la repararea tractoarelor și semănătorilor în regiunile Pitești, Bacău și în special în regiunea Iași. Aceste regiuni continuă să fie totuși încă în întîrziere.

Numai în regiunile Hunedoara, Galați, Constanța și în anumită măsură și în regiunile București și Suceava, unde lipsa de organizare a muncii nu a fost încă complet lichidată, reparațiile se execută și în prezent într-un ritm nesatisfăcător.

Timpul este înaintat. Peste puține zile în fața oamenilor muncii din agricultură va sta sarcina executării lucrărilor agricole de primăvară.

Experiența anilor trecuți a arătat în mod clar rolul hotărîtor pe care îl are, de la începutul și pînă la terminarea lucrărilor agricole, folosirea din plin a întregului parc de tractoare, mașini și atelaje, pentru realizarea în termen optim și în bune condiții a însămînțărilor.

De aceea, repararea inventarului agricol trebuie neapărat terminată în următoarele cîteva zile.

Oameni ai muncii de pe ogoare, grăbiți terminarea reparațiilor! Pregătiți din timp atelajele, tractoarele, plugurile, semănătorile și celelalte unelte agricole, precum și semințele necesare, pentru ca munca voastră să se desfășoare în condiții care să asigure pe deplin succesul campaniei însămînțărilor din această primăvară!

Mîndria satului

Către amiază, cînd am ajuns pe valea Begăi, pe ale cărei maluri este așezată comuna Balinț, era soare și cald încît ai fi zis că prin părțile Banatului calendarul a luat-o cu o lună înainte. Această impresie ți-o dă verdele închis al griului ieșit viguros din iarnă și numărul mare al țăranilor muncitori ieșiți la muncile cîmpului. Pe holarele Balințului la locurile denumite „Fîntîna lui Gheșteși", „Grădinile Bucoviște", sau „Dealul Crucii", vezi numeroși oameni care lucrează de zor. Unii transportă gunoiul de grajd la cîmp pentru a-l avea la îndemînă peste 2—3 zile cînd vor ieși cu plugurile la arat, iar alții, mai în vatra satului, unde pămîntul e zvîntat mai bine, au început să are [illegible] să semene.

— Acum, după cum vezi, — îmi spuse tovarășa inginer Balamut Raisa, de la circumscripția agrozooveterinară — cei mai mulți țărani muncitori de la noi, care au terminat de cărat gunoiul la cîmp, au și început să facă arături de primăvară sau să însămînțeze mazărea ori ovăzul.

Tot de la însoțitoarea mea am aflat despre unii țărani muncitori fruntași, mîndria comunei Balinț. Ii știa inginera pe de rost, dar ca să mă informeze mai pe larg despre realizările lor mi-a citit din carnetul său: „Țăranul muncitor Ion Munteanu a însămînțat pînă acum 0,29 hectare cu ovăz. Alexandru Fekete tot pe atîta ovăz și 0,7 ha cu mazăre, Iancu Mihai, Ion Istvan și încă mulți alții au însămînțat mazărea sau au făcut arături pregătind terenul pentru însămînțări".

Inspre seară, l-am vizitat acasă pe țăranul muncitor Ion Tvigh. Tocmai venise de la plug. El mi-a arătat cu mîndrie porumbul ce-l avea pregătit pentru sămînță. Era ales numai bob și bob. Intr-adevăr, porumb bun și sănătos.

— Ăsta-i din cel care l-am avut semănat în cuiburi așezate în pătrat, mă lămuri el. O mie două sute kg de porumb boabe am scos anul trecut de pe 25 ari, ceea ce vine aproape 5.000 kg la hectar. Dă bune rezultate metoda asta și de aceea vreau să însămînțez și-n ăst an peste o jumătate de hectar cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. Mi-am și pregătit uneltele trebuitoare. Imi mai lipsește doar marcatorul pe care am să-l fac zilele acestea.

Apoi, explicîndu-mi rostul grabei cu care lucra, mi-a spus:

— Avem în seara asta lecție la cursul agrozootehnic și spun drept că n-aș vrea să întîrzii.

★

Se înserase de-a binelea. La căminul cultural veniseră aproape toți cursanții. Printre ei puteai vedea pe țăranii muncitori Ion Tvigh, Alexandru Fekete, Ion Nemeth și alții. Cu toții îl ascultau pe țăranul muncitor Gheorghe Brestoviceanu care le povestea despre felul cum a însămînțat el porumbul în anul trecut, după metoda cuiburilor așezate în pătrat. Au urmat apoi discuții. După felul cum vorbeau, puteai vedea limpede că țăranii muncitori din comuna Balinț cunosc multe din regulile agrotehnice și că ei sînt hotărîți ca în acest an să le pună în practică, pentru a culege de pe pămîntul lor rod cît mai bogat.

GH. BACIU

★

Chiar mîine pot să ies la arat și semănat

Adesea, în anii trecuți, mi se întîmpla să mă găsească primăvara cu uneltele nereparate, cu vitele de muncă slăbite și cu sămînța nepregătită. Din această pricină, întîrziam însămînțatul cîte două sau chiar trei săptămîni. Cum prin părțile noastre ale Moldovei timpul este în unii ani secetos, porumbul însămînțat tîrziu îl prind lunile călduroase nedezvoltat bine și din această cauză nu mai leagă rod.

In ultimii ani însă, de cînd prin satul nostru au venit agronomii să ne sfătuiască cum să ne rostuim mai bine treburile gospodărești și cum să ne muncim pămîntul, mi-am debarasat încetul cu încetul de acest obicei. Stînd adesea de vorbă cu tov. agronom Donea de la raion, el m-a învățat să mă pregătesc cu toate din iarnă pentru ca primăvara să pot ieși fără întîrziere la cîmp să fac arături și să însămînțez culturile. Urmîndu-i sfatul, eu am reușit ca anul trecut, de pildă, să fac toate lucrările la timp, să însămînțez porumbul în cuiburi așezate în pătrat și astfel să scot o recoltă de peste 2.000 kg de porumb boabe la hectar.

In ăst an, am de gînd să scot o recoltă și mai bogată. Și sînt sigur că voi izbîndi. Toamna mi-am arat și îngrășat cu bălegar tot pămîntul ce-l voi însămînța în primăvara aceasta. Din primele zile ale iernii, mi-am dres uneltele agricole și mi-am procurat sămînță din cea mai bună, căreia i-am încercat puterea de încolțire. De asemenea mi-am îngrijit bine cei doi bouleni ai mei astfel încît la primăvară să aibă putere de muncă și să-mi pot ara și semăna cu ajutorul lor pămîntul ce-l am.

După cum se vede, în ăst an se va desprimăvăra mai devreme ca de obicei. Aceasta nu poate decît să ne bucure, dar să ne și silească în același timp să dăm zor cu treburile. In ce mă privește, eu unul sînt gata cu toate pregătirile încît aș putea, dacă vremea ne-ar îngădui, să ies chiar mîine la arat și semănat.

Și așa cred eu că ar trebui să fie pregătit orice țăran muncitor care dorește să culeagă la toamnă recoltă bogată de pe ogorul său.

ALEXANDRU CREȚU
țăran muncitor din comuna Păstrăveni, regiunea Bacău

Au alcătuit cupluri de semănători

Lucrînd cu hărnicie și pricepere și folosind metodele înaintate de muncă, tehnicienii și mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Zorleni, regiunea Bîrlad, au terminat reparația întregului parc de mașini și tractoare cu 15 zile înainte de data stabilită. Pentru ca însămînțările să se desfășoare într-un timp cît mai scurt, mecanizatorii din această gospodărie au alcătuit de pe acum numeroase cupluri de cîte 3 semănători ce vor fi acționate fiecare de un singur tractor.

Paralel cu aceasta, muncitorii din brigăzile de cîmp ale gospodăriei au condiționat și tratat sămînța necesară însămînțărilor din epoca I și au transportat la cîmp 600 de tone de îngrășăminte naturale

Inainte de termen

Colectiviștii din satul Dumitra, regiunea Cluj, au folosit din plin zilele de iarnă pentru a se pregăti în vederea muncilor agricole de primăvară.

In atelierele acestei gospodării, pînă la 16 februarie s-au terminat reparațiile celor 28 de pluguri, 12 grape, 25 de căruțe, 2 tractoare care erau stricate, și au fost ascuțite peste 50 de fiare de plug.

Paralel cu munca de reparații, colectiviștii au selecționat cantitatea de 4.000 kg de grîu de primăvară, pe care sînt gata să o însămînțeze.

Fruntași în muncile de pregătire a campaniei de primăvară sînt colectiviștii Săcădeanu Petrică, Morolanu Ion și alții.

A. Moldoveanu
corespondent

CE SĂ CITIM

AUREL MIHALE: „Floarea vieții"

— Un roman despre tinerii agronomi —

Examenul de stat. In fața comisiei de examinare s-a prezentat Vlad Oprișa, cel mai bun student din anul său. Pe sălile Institutului agronomic și pe aleile parcului, grupuri de studenți discută despre locul unde vor fi repartizați în producție noii absolvenți. Unii dintre ei, puțini la număr, ar dori să rămînă în București. Aceștia sînt absolvenți care nu înțeleg menirea agronomului. Ei se tem de greutăți, de viața încă aspră de la țară. Printre cei care doresc să rămînă în București este și Vlad Oprișa.

Motivul pentru care Oprișa dorește să rămînă în Capitală se deosebește profund de al celorlalți absolvenți. Vlad, fiul unor țărani săraci, a intrat la Institutul agronomic cu dorința fermă de a contribui direct la sporirea producției agricole. Dorința aceasta nu l-a părăsit nici în anii studenției. Dar, îndrăgostindu-se de Lia, o studentă, aceasta îi impune să ceară rămînerea lui în Capitală. Pentru a păstra dragostea Liei, — care se dovedește pînă la urmă nedemnă de iubirea lui — Vlad este în stare să renunțe la visul ce și l-a făurit și l-a întreținut cu pasiune ani în șir.

Vlad Oprișa, cel mai bun absolvent, nu rămîne totuși în Capitală. Sfătuit de profesorul Viisan, Vlad pleacă la o gospodărie de stat din Bărăgan. Pleacă cu gîndul de a se întoarce cît mai repede. In gospodărie însă, Vlad întîlnește pe mecanicul Badea și ciobanul Ciurea. Aceștia sînt comuniști, singurii comuniști din gospodărie. Impreună cu ei și cu subinginerul Toma, Vlad pornește lupta împotriva paraginii în care se afla gospodăria și împotriva elementelor afaceriste, dușmănoase, care se strecuraseră în gospodărie.

Contabilul Nistor și inginerul Codin sînt în stare de orice mîrșăvie pentru a-l determina pe tînărul Vlad Oprișa să părăsească gospodăria. Noul inginer agronom îi stingherește. Greutățile din ce în ce mai mari, dragostea tot mai mistuitoare pentru Lia, scrisorile ei care cuprind chemări sfîșietor de dureroase îl determină deseori pe Oprișa să dezerteze din gospodărie. Dar cei doi comuniști veghează asupra tînărului inginer agronom, îl ajută să înțeleagă sensul adînc al luptei lor, îl îmbărbătează. De aici încolo acțiunea romanului se desfășoară pe două planuri: în gospodărie și la București. Lia ajunge, dintr-o studentă bună, întreținuta afaceristului Jori, cu ajutorul căruia Nistor și Codin jefuiesc gospodăria de stat din Bărăgan.

Plecînd din București, Vlad nu și-a distrus fericirea. El a avut putința să verifice cît de puternică e dragostea Liei. Și dragostea Liei s-a dovedit trecătoare, ca o ploaie de vară. Ea n-a rezistat nici celei mai mici încercări. S-a stins la puțin timp după despărțire. In schimbul acestei dragoste, care, mai tîrziu, i-ar fi înveninat viața, Vlad a cîștigat iubirea statornică și puternică a Silviei, studenta care a venit să lucreze alături de el în gospodărie. Și, în același timp, Vlad reușește să pună în practică parte din cunoștințele lui teoretice, să rezolve cu succes o serie de probleme pe care munca de zi cu zi pe teren le ridică. Studiind temeinic, îmbogățindu-și mereu cunoștințele teoretice, el caută totodată să le și aplice și aceasta îi dă o mare satisfacție. Vlad și Silvia aduc o puternică contribuție la transformarea gospodăriei părăginite într-o unitate agricolă socialistă model. Jefuitorii avutului obștesc sînt alungați. Mai tîrziu, ei vor fi prinși, împreună cu afaceristul Jori, punînd la cale acțiuni de sabotaj.

Romanul „Floarea vieții" al lui Aurel Mihale are o mare valoare educativă. Pentru absolvenții institutelor agronomice și ai școlilor medii agricole, el constituie un prețios imbold de a merge să lucreze în producție, pe ogoare, pentru a întări astfel agricultura noastră cu noi cadre de specialiști. Redînd lupta lui Vlad și a Silviei pentru introducerea cuceririlor științei în agricultură, romanul „Floarea vieții" lovește totodată în concepțiile înapoiate ale unor absolvenți ai institutelor și școlilor medii agricole, care se tupilează prin birouri, care fac tot ce este posibil pentru a rămîne în oraș.

Semnificația acestei lupte nu se oprește însă numai la atît. Ea arată atitudinea morală a specialistului de tip nou, care, înarmat cu o concepție înaintată și legat strîns de interesele poporului, muncește cu pasiune pentru a contribui la dezvoltarea economică și culturală a țării. Tocmai prin această atitudine nouă față de muncă, prin pasiunea cu care își valorifică toate cunoștințele pentru a face să înflorească gospodăria de stat unde este trimis ca inginer agronom, Vlad Oprișa, eroul romanului „Floarea vieții", îl cucerește pe cititor, îi devine apropiat și drag.

Spectacole pentru oamenii muncii de la sate

In zilele de 18 și 19 februarie a. c., cu prilejul consfătuirii fruntașilor recoltelor bogate din regiunea Constanța, Teatrul de stat din Constanța a prezentat în fața celor care au participat la consfătuire comedia scriitorului sovietic N. Diaconov „Nunta cu zestre". Piesa este inspirată din lupta oamenilor sovietici din agricultură pentru recolte bogate, pentru folosirea metodelor înaintate.

Ideile ce se degajă din piesă, îmbrăcate cu un umor sănătos, fac ca acest spectacol presărat cu muzică și dansuri populare să fie în egală măsură educativ și atractiv.

Spectacolul a fost primit cu multă însuflețire, prilejuind, — după cum s-au exprimat mulți dintre spectatori — o adevărată exemplificare artistică a multora din problemele ridicate de consfătuire.

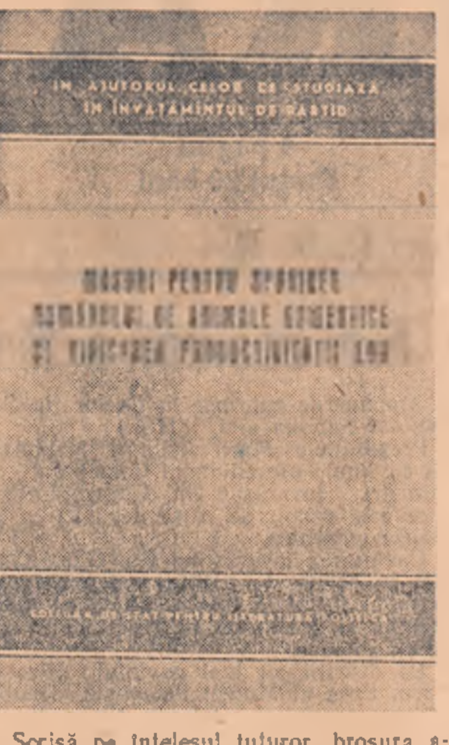
— Felul cum muncesc brigadieri ca Olga și Maxim constituie exemple demne de urmat de noi în munca noastră. — au spus tovarășii Arapi Stere, brigadier zootehnic la gospodăria colectivă „Răsăritul" din comuna Ciamurlia de Jos, raionul Istria Babadag, și Coman, brigadier la gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din comuna Lipnița, raionul Băneasa.

Exprimînd dorința multora dintre spectatori, țăranul muncitor Boboc Niță, fruntaș al recoltelor bogate din comuna Luciu, raionul Fetești, a cerut ca actorii teatrului din Constanța să vie cît mai des prin comunele regiunii pentru a da spectacole care să vorbească despre viața și munca țărănimii muncitoare.

Pentru a răspunde cerințelor oamenilor muncii din agricultură din regiune, teatrul de stat din Constanța va prezenta spectacolul „Nunta cu zestre" în reședințele de raioane și în comunele mai mari.

Romeo Profit
corespondent

In Editura de stat pentru literatură politică a apărut:

Scrisă pe înțelesul tuturor, broșura arată măsurile pe care trebuie să le ia țăranii muncitori individuali, colectiviștii, întovărășiți, asociați, în vederea sporirii numărului de animale, măririi productivității lor și ridicării producției animale. Broșura explică metodele de îmbunătățire a raselor de animale, de alimentație și îngrijire rațională a lor, măsurile necesare pentru asigurarea sănătății animalelor. Sînt scoase în evidență rezultatele bune obținute de unele gospodării colective și gospodării de stat în urma aplicării măsurilor științifice de creștere a animalelor.

Lămurind măsurile pentru sporirea numărului de animale și ridicarea productivității lor, broșura este de un real folos pentru toți activiștii de partid și de stat care-și desfășoară munca în domeniul agriculturii, cît și pentru toți oamenii muncii de la sate, care luptă pentru aplicarea legii pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956.

Aplică cele învățate la cercurile și cursurile agrozootehnice

Țăranii muncitori cu gospodării individuale și colectiviștii din raionul Zeletin care urmează cu regularitate cercurile și cursurile agrozootehnice își dau seama tot mai mult de sprijinul ce-l au cunoscînd regulile agrozootehnice înaintate. De pildă, în comuna Muncelu, la cercul agrotehnic participă permanent toți tovarășii înscriși la început. Printre cei mai sîrguincioși se află țăranii muncitori Ioan Balaban, Ioan Albu, Trandafira Nedelcu, Alecu Diaconu, Topa Albu etc. Aceștia au și început să pună în aplicare cele învățate. Ei au fost primii din comună care au terminat repararea uneltelor agricole și și-au condiționat și tratat sămînța necesară pentru însămînțările de primăvară. De asemenea, sub îndrumarea lectorului și-au organizat platforme de gunoi model, constituind un viu exemplu pentru restul țăranilor muncitori din Muncelu.

I. Năstase
corespondent

Intăresc semnăturile puse pe Apelul Păcii prin fapte

De vorbă cu președintele Comitetului de luptă pentru pace din comuna Prejmer

In seara aceea, la căminul cultural din Prejmer, regiunea Stalin, se adunaseră sute de oameni. Ascultînd chemarea Comitetului de luptă pentru pace din comună, locuitorii din Prejmer, romîni și germani, maghiari și romi, au venit călăuziți de același gînd, aceeași dorință, dorința de a semna din toată inima Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Ei știu că prin munca lor, prin semnăturile puse pe Apel, vor aduce o contribuție de seamă la zădărnicirea planurilor războinice ale imperialiștilor de dincolo și de dincoace de ocean.

Semnînd Apelul, oamenii din Prejmer au vorbit în cuvinte simple despre viața și suferințele din trecut, despre viața și munca lor tot mai înfloritoare din anii aceștia. Ei și-au manifestat hotărîrea de a face tot ce le stă în putință pentru ca pîrjolul războiului pe care poftesc să-l dezlănțuie imperialiștii să nu le mai tulbure niciodată liniștea vieții și a căminelor lor. Cu aceste gînduri au semnat Apelul și țăranul muncitor fruntaș Sînbucur Nicolae, și colectivistul Moise Ion, și țăranul muncitor de naționalitate germană Plantsch Ion, și invalidul Nedelea Gheorghe și toți ceilalți.

După terminarea semnării Apelului, am mai rămas cîtva timp la cămin de vorbă cu tovarășul Bibere Mircea, președintele Comitetului de luptă pentru pace din comună. L-am întrebat pe tovarășul Bibere cum au primit locuitorii din Prejmer vestea semnării Apelului pentru interzicerea armei atomice.

— In comuna noastră, a început să povestească el, ca pretutindeni în orașele și satele țării, Apelul de la Viena a fost primit cu multă însuflețire. In seara cînd la microfonul stației de radioficare din comună s-a dat citire cuprinsului Apelului, puteai vedea pe ulițe grupuri, grupuri de oameni discutînd cu mult interes despre acest important document. Oamenii din comuna noastră nu pot uita suferințele și pierderile pricinuite de război. Nu pot fi uitate zilele de groază cînd armatele fasciste, retrăgîndu-se din fața oștilor sovietice, au aruncat ploaie de bombe asupra comunei noastre omorînd femei și copii, dărîmînd case. Este lesne de înțeles motivul pentru care țăranca muncitoare Iuleș Roza, căreia schijele bombelor hitleriste i-au rupt o mînă, a semnat printre primii Apelul.

Din ziare și din știrile transmise la radio, cetățenii din comuna noastră au aflat de grozăviile pe care le-ar putea pricinui dezlănțuirea unui război atomic. Ei cunosc totodată că energia atomică folosită în scopuri pașnice poate ușura munca oamenilor, le poate face viața mai bună, mai fericită. Vestea că în Uniunea Sovietică a început folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, spre binele oamenilor, le-a întărit și mai mult încrederea și hotărîrea de a lupta pentru a opri dezlănțuirea unui război atomic. Locuitorii comunei noastre luptă pentru pace, împotriva războiului atomic, întărind semnăturile pe care le-au pus pe Apel, prin munca lor de fiecare zi.

L-am rugat pe tovarășul Bibere să ne vorbească despre munca locuitorilor din Prejmer, pentru întărirea semnăturilor puse pe Apelul Păcii, pentru dobîndirea de noi succese pe tărîmul producției agricole.

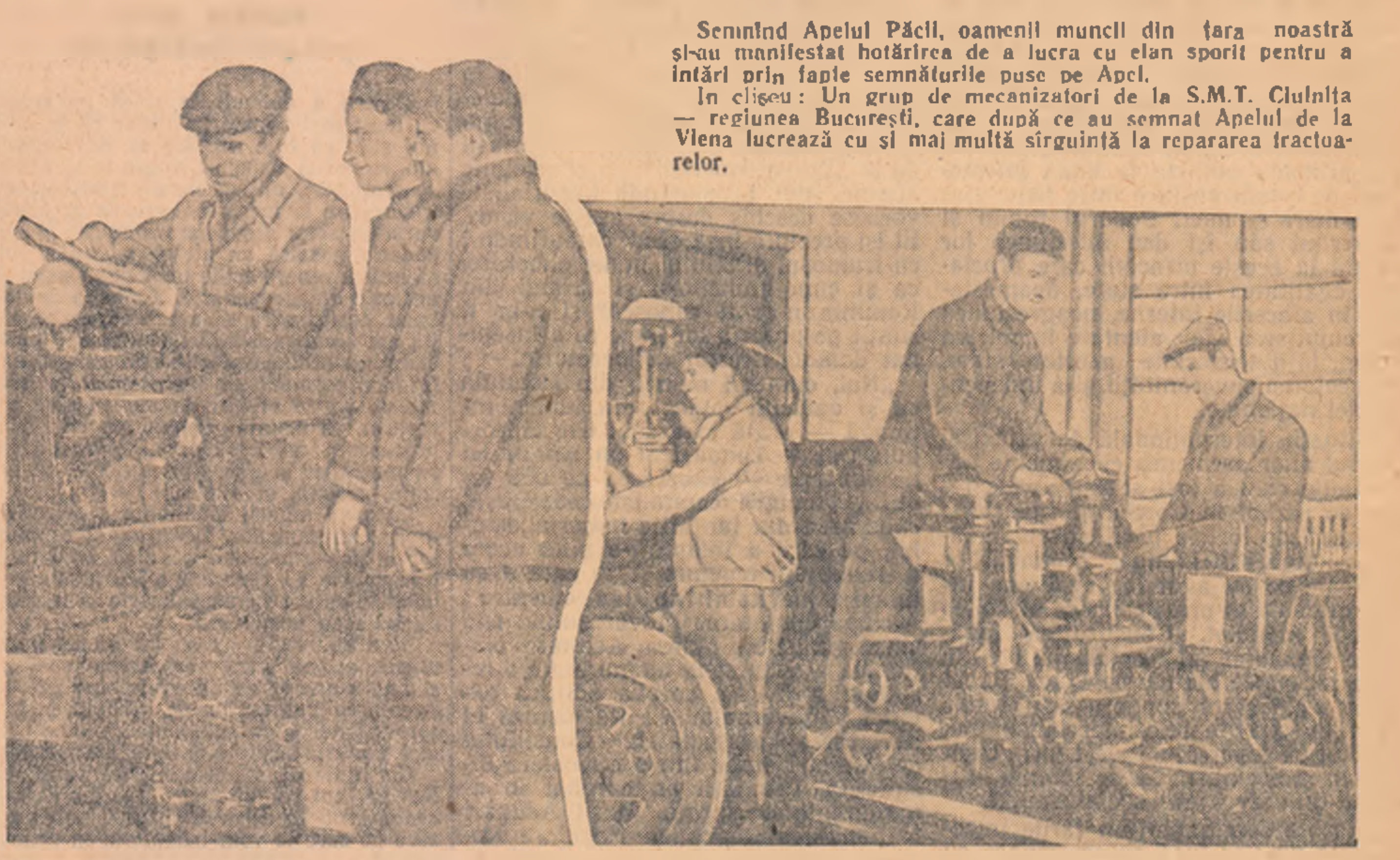
— Cetățenii comunei noastre — a continuat să povestească președintele Comitetului de luptă pentru pace din Prejmer — consideră că cea mai de seamă contribuție pe care o pot aduce apărării păcii, întăririi patriei noastre, este străduința lor de a obține recolte cît mai mari, de a spori continuu producția agricolă. Cu ajutorul agronomilor care vin prin comuna noastră, al cinematografului, al stației de radioamplificare, ei învață cum să lucreze mai bine pămîntul pentru a-i smulge roade tot mai bogate. Anul trecut, bunăoară, cu toate că timpul n-a prea fost prielnic, în comuna noastră s-au dobîndit recolte bune. Producția medie de porumb la hectar a fost cu 212 kg mai mare decît în anul 1953, cu 3174 kg la cartofi, cu 116 kg la orz. Anul acesta oamenii sînt hotărîți să obțină recolte și mai mari. Pentru aceasta, ei s-au pregătit temeinic. Intreg utilajul necesar în muncile agricole de primăvară a fost pus la punct, au fost cărate însemnate cantități de gunoi de grajd la cîmp. Tot mai mulți oameni se străduiesc să cunoască metodele agrotehnice înaintate și să le aplice. S-ar mai putea aminti și alte fapte care să dovedească hotărîrea cetățenilor din comuna noastră de a-și da contribuția la întărirea patriei noastre dragi. S-ar putea vorbi, de pildă, despre faptul că anul trecut planul la colectările de cereale și produse animale a fost îndeplinit în întregime, despre faptul că producătorii agricoli din comuna noastră au încheiat pînă acum sute de contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale, lucru care înseamnă un ajutor de seamă în aprovizionarea cu carne a populației de la orașe.

★

Se făcuse tîrziu cînd ne-am despărțit de tovarășul Bibere Mircea. Peste comuna luminată de becurile electrice se lăsase liniștea. Mulți cetățeni semnaseră în seara aceea Apelul. Alții, îl vor semna în zilele următoare, cînd echipele vor merge din casă în casă pentru strîngerea de semnături.

Și aceste semnături, împreună cu alte sute de milioane ale partizanilor păcii din lumea întreagă, vor constitui o stavilă puternică, de netrecut, în calea planurilor războinice ale imperialiștilor hrăpăreți.

T. OPREA

Semnînd Apelul Păcii, oamenii muncii din țara noastră și-au manifestat hotărîrea de a lucra cu elan sporit pentru a întări prin fapte semnăturile puse pe Apel.

In clișeu: Un grup de mecanizatori de la S.M.T. Ciulnița — regiunea București, care după ce au semnat Apelul de la Viena lucrează cu și mai multă sîrguință la repararea tractoarelor.

Toată grija asigurării condițiilor de muncă și de trai ale tractoriștilor în timpul campaniei de primăvară

Ne mai desparte puțin timp pînă cînd toate brigăzile de tractoare din stațiunile de mașini și tractoare vor ieși pe ogoarele patriei spre a începe, alături de țăranii muncitori, marea bătălie pentru obținerea unor recolte bogate. O parte din brigăzi au și ieșit la cîmp, iar acolo unde timpul le-a îngăduit, au început lucrările de arături și însămînțări. In acest an, sarcinile de plan ale fiecărui S.M.T., ale brigăzilor de tractoare și ale fiecărui tractorist în parte sînt mult mai mari decît în anii trecuți. Mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării de stat vor trebui să pășească în acest an în primele rînduri ale bătăliei ce o vor desfășura oamenii muncii din agricultură în vederea dobîndirii unei recolte de 10 milioane de tone la grîu și porumb.

In acest scop, ei au sarcina să execute un volum complex de lucrări agricole de bună calitate mult mai mare față de cel realizat anul trecut, să aplice pe scară mai largă toate regulile agrotehnice, să dea țăranilor muncitori un sprijin puternic și calificat în vederea sporirii producției agricole la hectar în cadrul gospodăriilor individuale. Pentru aceasta e necesar ca mecanizatorii din S.M.T. să folosească complet și rațional parcul de mașini și tractoare, să execute fiecare lucrare agricolă la timpul potrivit și cît mai repede, să realizeze și să depășească viteza zilnică de lucru planificată. De felul cum tractoriștii își vor îndeplini aceste sarcini depinde în mare măsură sporul de recolte pe care îl vor culege gospodăriile colective, întovărășirile agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale care își vor lucra pămîntul cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului. Paralel cu menținerea în stare de funcționare a utilajului, aprovizionarea la vreme cu carburanți și lubrefianți pentru ca tractoarele și mașinile agricole să lucreze fără întrerupere, asigurarea condițiilor de trai pentru desfășurarea nestingherită a muncii tractoriștilor în tot timpul campaniilor trebuie să constituie în momentul de față o preocupare principală pentru conducerile administrative și comitetele de întreprindere din stațiunile de mașini și tractoare.

Experiența de pînă acum ne arată că acolo unde tractoriștii au primit o hrană bună, unde au avut condiții optime pentru a se odihni după orele de lucru, ei au muncit cu spor, și-au îndeplinit și depășit planul. Așa lucrează de mai mulți ani brigada lui Csani Iosif, de la S.M.T. Episcopia Bihor la gospodăria colectivă din Borș. Colectiviștii de aici, conform obligațiilor asumate prin contractul de lucrări, s-au îngrijit îndeaproape de hrana și odihna tractoriștilor. Intr-o cameră mare și luminoasă unde domnește curățenie și ordine se află dormitorul tractoriștilor. In fiecare seară acestora li se pregătește apă caldă la baia colectivei iar mîncarea, gustoasă și consistentă, se gătește la bucătăria unde se prepară și mîncarea pentru copiii grădiniței.

Răspunzînd acestei grijii părintești din partea colectiviștilor, mecanizatorii au muncit cu entuziasm, zi și noapte, pe tarlalele întinse ale colectivei, străduindu-se să execute fiecare lucrare la timpul potrivit. Anul trecut brigada lui Csani Iosif a fost prima pe stațiune. Colectiviștii din Borș au cules de pe terenurile lucrate de mecanizatorii S.M.T. asemenea recolte, încît în toamnă mulți țărani muncitori din comună au cerut să fie primiți și ei în colectivă. In muncile de toamnă, mecanizatorii și-au depășit planul reușind să destelenească o suprafață însemnată.

Nu peste tot însă există aceeași grijă față de mecanizatori. Aceștia nu sînt considerați pretutindeni drept factorul principal și hotărîtor în realizarea sarcinilor de producție. In unele S.M.T.-uri condițiile de trai continuă să fie subapreciate, să fie mereu lăsate pe planul doi, cum se spune. Așa se prezintă situația, de exemplu, la S.M.T. Vînătorii Mici din regiunea București. Aici aprovizionarea tractoriștilor cu hrană era foarte defectuoasă. De multe ori li se trimitea tractoriștilor pîine veche.

Deși la gospodăria colectivă din Corbi și la alte gospodării și întovărășiri unde lucrează tractoriștii de la S.M.T. Vînătorii existau posibilități pentru a li se asigura o hrană consistentă și condiții bune de cazare, nici conducerea stațiunii și nici colectiviștii nu s-au preocupat de aceasta.

Acum cînd S.M.T.-urile încheie contracte de muncă cu gospodăriile colective, cu întovărășirile și cu țăranii muncitori cu gospodării individuale, o grijă deosebită trebuie acordată și asigurării condițiilor de trai ale tractoriștilor. Greșesc însă unele S.M.T.-uri care cred că e destul nu mai să treacă acest punct în contractul de lucrări, iar apoi să nu se mai intereseze de hrana și odihna tractoriștilor. Conducerile S.M.T.-urilor și comitetele de întreprindere trebuie să vegheze continuu asupra felului cum este respectat acest punct din contract.

Cu multă grijă trebuie reparate în această perioadă vagoanele dormitor. Sînt multe S.M.T.-uri care nu dau atenția cuvenită acestui lucru. De exemplu, la S.M.T. Filiași.

E timpul să se pună capăt nepăsării și lipsei de grijă față de om care există în unele S.M.T.-uri. Conducerile stațiunilor de mașini și tractoare și comitetele de întreprindere trebuie să înțeleagă că soarta planului de producție este hotărîtă în cea mai mare măsură de munca mecanizatorilor. Pentru ca aceștia să și poată menține puterea de muncă, este necesar să li se asigure tot timpul hrană îndestulătoare și de bună calitate, precum și condiții optime de muncă și odihnă.

Un exemplu de felul cum trebuie asigurate condițiile de muncă și de trai ale tractoriștilor în campania de primăvară îl constituie S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța. De la acest S.M.T. au și plecat spre locurile lor de muncă cele 15 brigăzi de tractoriști. Datorită grijii conducerii administrative și a comitetului de întreprindere de aci, brigăzile au plecat bine pregătite. Vagoanele dormitor au fost reparate și amenajate cu paturi cu așternut curat cu sobe și combustibil pentru încălzit. In fiecare vagon au fost create condiții pentru ca tractoriștii să se poată spăla. Nelipsită este de aici și trusa de prim ajutor, precum și biblioteca mobilă înzestrată cu cărți tehnice și de literatură. De mare ajutor le va fi tractoriștilor și foto-montajul care arată cum se aplică diferite metode sovietice în campania de primăvară, precum și graficul de întrecere care va arăta zilnic cum și-a îndeplinit fiecare tractorist planul în campanie. In ceea ce privește hrana tractoriștilor, aceasta este asigurată de către colectiviștii și întovărășiții cărora S.M.T. Cobadin le lucrează conform înțelegerii dintre conducerea S.M.T.-ului și aceștia.

Conducerile S.M.T.-urilor și comitetele de întreprindere trebuie să asigure îmbunătățirea și ieftinirea mesei. In acest scop, pe lîngă fiecare S.M.T. e bine să existe o gospodărie anexă care să aprovizioneze cantinele cu legume și zarzavaturi. S.M.T. Gottlob din regiunea Arad și S.M.T. Hărman, regiunea Stalin, pot fi date ca exemplu bun de felul cum s-au preocupat de această problemă. Nu același lucru se poate spune despre S.M.T. Vlaici, regiunea Pitești, Tîrgu Frumos, regiunea Iași și altele, unde nu s-au luat pînă în prezent nici un fel de măsuri în această privință. Conducerile S.M.T.-urilor trebuie să vegheze ca alimentele repartizate să ajungă la tractoriști în condiții bune, mîncarea să fie bine preparată și servită în condiții igienice.

Vagoanele-dormitor, locul unde se adună brigada în orele de răgaz, trebuie să fie bine amenajate. Tractoriștii să se poată spăla aici, să găsească un pat curat și confortabil unde să se odihnească. Nu trebuie să lipsească din nici un vagon dormitor bibliotecile mobile, care să aibă cărți de specialitate legate de campaniile respective și cărți literare. In orele de răgaz, tractoriștilor le place să joace și o partidă de șah, lucru de care trebuie să țină seama comitetele de întreprindere. Acolo unde sînt condiții, se poate dota brigada cu instrumente muzicale, aparat de radio sau patefon.

Zilele acestea, în S.M.T.-uri s-au încheiat contractele colective pe anul 1955. In aceste contracte, conducerile întreprinderilor și-au luat o serie de angajamente menite să îmbunătățească condițiile de muncă și de viață ale tractoriștilor. Sume însemnate sînt alocate problemelor de protecție a muncii. Comitetele de întreprindere au datoria să vegheze ca angajamentele din contractele colective și măsurile pentru protecția muncii să se realizeze în întregime.

Direcțiile regionale S.M.T. cu sprijinul comitetelor sindicale regionale și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli trebuie să acorde mai multă atenție acestei probleme.

Nici un efort nu e prea mare cînd e vorba de a asigura tractoriștilor cît mai bune condiții de muncă și trai, de a pune la dispoziția acestora tot ce e necesar pentru buna desfășurare a muncilor de primăvară.

Ne scriu corespondenții

Festivalul filmului pentru sate

In cadrul „Festivalului filmului pentru sate", caravana cinematografică a început să prezinte filme și în comuna Merei din raionul Buzău. In seara zilei de 10 februarie 1955, a fost prezentat filmul progresist italian „Nu-i pace sub măslini". Datorită popularizării din timp a filmului prin prezentarea subiectului și afișarea de fotografii cu scene din film, sala școlii elementare s-a umplut foarte repede, participînd la vizionare peste 400 de țărani muncitori. Redînd, deosebit de convingător, aspecte din viața chinuită a țărănimii italiene, filmul a fost urmărit pînă la capăt cu multă atenție de către spectatori.

Paul Duță

Mereu în frunte

Anul trecut, țăranii muncitori din comuna Cîlnicu, raionul Tg. Jiu, și-au predat la timp cotele de carne cuvenite statului, numărîndu-se printre fruntașii pe raion în această acțiune patriotică.

Insuflețiți de dorința ca și în acest an să se numere în rîndul fruntașilor la predarea cotelor, cuvenite statului, țăranii muncitori Ion Someșescu, Vasile Popescu, Spiridon Buzelea și alții din această comună au început să predea la bazele de recepție o parte din cotele de carne pe 1955.

Ion Sbirciog

Un exemplu demn de urmat

Țăranii muncitori din comuna Colonești, regiunea Bîrlad, își îndeplinesc cu punctualitate obligațiile ce le au față de stat.

Un exemplu grăitor în această privință îl constituie țăranii muncitori Hîrtescu Ion și Dilcu C. Ion, care au predat înainte de termen o parte din cantitatea de lapte pe care o datorează statului.

Exemplul lor a fost urmat și de mulți alți țărani muncitori din comună.

C-tin C. Predescu

Un nou magazin universal

De curînd, în comuna Sălățig, raionul Cehul Silvaniei, a fost inaugurat un magazin universal.

Mărfurile cu care a fost aprovizionat acest nou magazin sînt aranjate cu mult gust, etichetate și așezate pe sortimente.

Vînzătorii de aci dau multă atenție bunei deserviri a țărănimii muncitoare. Numai în primele zile de la inaugurarea magazinului s-au făcut vînzări în valoare de 16.669 lei, ceea ce reprezintă realizarea planului pe acest trimestru în proporție de 145 la sută.

In munca de deservire a populației s-au evidențiat vînzătorii Cozma Vasile și Zaharia Gh.

L. Roman

Succese însemnate

Avantajele oferite crescătorilor de animale prin Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziții de animale, păsări și produse animale a făcut ca numărul contractanților din raionul Caracal să crească simțitor.

Pînă în prezent, oficiul raional de achiziții și contractări de animale din Caracal și-a realizat în întregime planul de contractări pe trimestrul I al anului 1955. Numai între 1 ianuarie și 12 februarie au fost încheiate în întregul raion 8.561 de contracte pentru creșterea, îngrășarea și livrarea de animale, păsări și produse animale. Au fost contractate astfel 6.95[illegible] de păsări, 131 de viței, 1.360 de porci și altele.

Fruntași în acțiunea de încheiere a contractelor pentru creșterea, îngrășarea și livrarea de animale către organizațiile comerciale de stat sînt țăranii muncitori din comunele Armășeștii de Jos, Celaru și altele.

L. Solomon

Institutul de cercetări agronomice răspunde la întrebările cititorilor ziarului nostru

Aplicarea raţională a metodelor agrotehnice înaintate — chezăşia sporirii producţiei agricole

Partidul şi guvernul cheamă pe toţi oamenii muncii din agricultură să desfăşoare în cursul acestui an o adevărată bătălie pentru realizarea unei producţii de 10 milioane de tone de cereale, pentru dobîndirea unei recolte medii de 2.000 kg de porumb (boabe) la hectar, în scopul aprovizionării industriei uşoare şi satisfacerii nevoilor alimentare ale oamenilor muncii din patria noastră. Folosind pe scară largă tehnica modernă în agricultură şi aplicînd la timp şi cu pricepere cuceririle ştiinţei agricole şi experienţa fruntaşilor recoltelor bogate, cei ce muncesc pe ogoare vor reuşi să sporească rodnicia pămîntului, să înfăptuiască sarcina trasată de partid şi guvern.

In dorinţa de a cunoaşte şi aplica în practica agricolă recomandările ştiinţei, numeroşi cititori ai ziarului nostru au adresat redacţiei o serie de întrebări cu privire la principalele lucrări agrotehnice care se cer a fi făcute în campania agricolă de primăvară.

Publicăm mai jos răspunsurile date la aceste întrebări de către Institutul de Cercetări Agronomice

Cum trebuie îngrijite semănăturile de toamnă

Printre lucrările recomandate de agrotehnică pe care fiecare producător agricol este necesar să le facă acum, la începutul primăverii, spre a obţine recolte bogate de cereale, un loc important îl ocupă lucrările de îngrijire a semănăturilor de toamnă.

Aceste lucrări trebuie efectuate atît la semănăturile care au crescut şi s-au dezvoltat bine, cît, mai ales, la cele care din diferite cauze — cum ar fi neefectuarea la timp a însămînţatului în toamnă — au ieşit slabe în primăvară.

Iarna anului 1954—1955 a fost destul de călduroasă, fără zăpezi mari, dar cu destulă umezeală provenită mai ales din ploi. Deci, nu există în nici o regiune a ţării pericolul ca semănăturile de toamnă să îngheţe. Acolo însă unde pămîntul este mai bătătorit şi mai puţin permeabil, se poate întîmpla ca apa să băltească pe semănături, ivindu-se astfel pericolul ca plantele să fie înăbuşite. In asemenea cazuri, se recomandă să se facă şanţuri de scurgere a apei către locurile mai joase. Dacă, din diferite motive, această măsură nu se poate aplica, atunci e bine să se facă gropi în pămînt pînă la stratul de nisip în care apa se va scurge, infiltrîndu-se în adîncime.

O lucrare deosebit de importantă care trebuie făcută acum, în primăvară, este **grapatul semănăturilor**. Lucrarea aceasta este bine să se facă cu multă chibzuinţă. Grapatul se poate face atunci cînd pămîntul s-a zvîntat bine şi a „înflorit". Prin această lucrare afînăm solul, evitînd astfel formarea scoarţei şi deci pierderea apei din pămînt. De aceea, grapatul semănăturilor nu trebuie întîrziat nici o clipă.

Nu însă toate semănăturile de toamnă trebuie grăpate. Acum, în primăvară este bine să fie grăpate numai semănăturile care au ieşit bine din iarnă şi care au o desime normală. Cele care au ieşit slăbite din iarnă sau care sînt desrădăcinate nu se vor grapa, deoarece colţii grapei vor smulge multe plante din pămînt, rărind în felul acesta şi mai mult semănătura.

Grăpatul se poate face cu grapa obişnuită şi este bine să se aplice mai de multe ori pînă aproape de împăierea plantelor. Pe solurile grele, argiloase, se poate grăpa de mai multe ori decît pe cele nisipoase. Se recomandă ca grăpatul să se facă numai de-a curmezişul rîndurilor spre a se evita cît mai mult smulgerea plantelor. Dacă solul are scoarţă prea groasă şi e bătătorit, prin grăparea cu grapa obişnuită (cu colţi) se pot rupe plăci mari de scoarţă împreună cu plante, cauzîndu-se prin aceasta semănăturilor pagube mari. De aceea, în asemenea cazuri, dacă nu avem la dispoziţie grape stelate, este mai bine să aşteptăm o ploaie pentru a se înmuia puţin scoarţa şi numai după aceea să facem grăpatul cu grapa obişnuită.

Grăpatul se face în cele mai bune condiţii, mai ales în regiunile secetoase, cu ajutorul grapei stelate (culantă). Această grapă, neavînd colţii prea ascuţiţi, afînează solul fără a desrădăcina sau răni plantele. De asemenea, grapa stelată, fiind destul de grea, îndeasă puţin pămîntul, ceea ce face ca apa să se ridice mai la suprafaţă. In felul acesta, plantele pot folosi mai uşor apa din sol. In lipsa grapei stelate, se poate întrebuinţa, cu rezultate destul de bune, un tăvălug cu dinţi sau un tăvălug de lemn pe care se bat cuie din loc în loc.

Institutul de cercetări agronomice a făcut experienţe pentru a vedea ce recolte de griu de toamnă se obţin cînd semănăturile se grăpează în primăvară. Aceste experienţe au arătat că semănăturile de toamnă grăpate în primăvară cu grapa obişnuită dau sporuri de recoltă cu 5—6 la sută mai mari decît culturile negrăpate, iar atunci cînd se foloseşte grapa stelată, sporurile de recoltă ajung pînă la 10—12 la sută.

O altă lucrare de îngrijire a semănăturilor de toamnă care trebuie făcută cîteodată primăvara este **tăvălugitul**. De obicei, această lucrare se face pe pămînturile uşoare şi în anii cînd din cauza vînturilor puternice din timpul iernii pămîntul din jurul plantelor a fost spulberat, iar nodul de înfrăţire al plantelor, precum şi o parte din rădăcinile acestora au ieşit la suprafaţă. De asemenea, tăvălugitul se mai face şi pe terenurile mai grele, cînd plantele au fost scoase afară din cauza îngheţurilor şi dezgheţurilor bruşte şi repetate. Oamenii zic atunci că plantele sînt „descălţate".

In asemenea cazuri, tăvălugirea are scopul de a îndesa mai bine pămîntul, de a pune rădăcinile plantelor şi nodurile lor de înfrăţire în contact mai strîns cu solul.

Plivitul este de asemenea o lucrare de mare importanţă pentru semănăturile de toamnă, lucrare ce trebuie făcută acum, în primăvară. Prin plivit, apărăm plantele de unul din cei mai periculoşi duşmani ai lor, buruienile. Lăsînd lanurile neplivite, vom da posibilitate buruienilor să se dezvolte şi să consume astfel o mare cantitate de apă şi hrană din sol în dauna plantelor cultivate, ceea ce, desigur, duce la obţinerea unor recolte scăzute şi de calitate inferioară. De aceea, mai ales în condiţiile acestui an, cînd iarna fiind călduroasă, buruienile n-au fost distruse de ger şi ameninţă să invadeze culturile pe mari întinderi, este necesar să se dea o deosebită atenţie plivitului. Această lucrare se face de obicei prin smulgerea buruienilor cu mîna sau prin stîrpirea lor cu ajutorul unei unelte simple numită otic. Plivitul trebuie repetat de mai multe ori, pînă ce plantele, crescînd mari, ajung să acopere cu frunzele lor terenul, înăbuşind astfel buruienile.

Ingrăşarea plantelor este o altă lucrare de îngrijire ce trebuie făcută la semănăturile de toamnă, acum, în primăvară. Efectuarea acestei lucrări aduce sporuri de recoltă şi îmbunătăţeşte calitatea ei. In primăvară, se recomandă să se aplice de regulă îngrăşăminte minerale şi în special din cele care conţin azot. Indeosebi au mare nevoie de azot culturile semănate în terenuri sărace. Culturile de toamnă de pe aceste terenuri tînjesc în primăvară, plantele sînt firave, rare şi au culoarea verde-gălbuie, semn că au nevoie de hrană azotată. In acest caz, chiar înainte de a se dezgheţa pămîntul, este bine să se împrăştie pe astfel de semănături, cît mai uniform, azotat de amoniu în cantităţi de 60—90 kg la hectar, care se va incorpora în sol odată cu prima grăpare.

De asemenea, se recomandă ca şi la semănăturile de toamnă ieşite bine din iarnă să se aplice primăvara îngrăşăminte azotate. Experienţele făcute la staţiunile I.C.A.R.-ului de la Moara Domnească, regiunea Bucureşti, Mărculeşti, regiunea Constanţa, au dovedit că semănăturile de toamnă care au fost îngrăşate în primăvară cu 60—90 kg azotat de amoniu la hectar au dat un spor mediu de recoltă de peste 40 la sută la hectar faţă de cele neîngrăşate.

Pentru îngrăşarea semănăturilor care au ieşit slăbite din iarnă se mai poate folosi şi mraniţa. Aceasta se împrăştie pe semănături în cantităţi de 4000—5000 kg la hectar, după care se va face grăpatul cu ajutorul grapei cu colţi.

Ce lucrări de pregătire a solului trebuie făcute în primăvară

Printre principalele măsuri agrotehnice menite să sporească rodnicia pămîntului, să creeze plantelor bune condiţii de vegetaţie, sînt şi lucrările de pregătire a solului în vederea însămînţărilor de primăvară.

Prin efectuarea acestor lucrări se urmăreşte păstrarea în pămînt a apei provenite din ploi şi zăpezi, distrugerea buruienilor şi crearea unor condiţii optime de încolţire a seminţelor diferitelor culturi, ce vor fi semănate în timpul primăverii.

Pe terenurile arate din toamnă, prima lucrare agrotehnică ce trebuie făcută acum, la desprimăvărare, este grăpatul. Dacă această lucrare nu se face la vreme, solul va pierde mari cantităţi de apă prin evaporarea acesteia. Aşa cum ne arată învăţatul sovietic Sevorţov, pămîntul pierde primăvara într-o singură zi, prin evaporare sub influenţa vînturilor calde şi puternice, circa 2-5 vagoane de apă la hectar. Desigur că pierderea acestei ape are ca urmare pierderi însemnate de recolte. De aceea, este o datorie a fiecărui cultivator ca îndată ce solul s-a zvîntat să facă grăpatul arăturilor de toamnă. Prin lucrarea solului cu grapa se formează la suprafaţa arăturii un strat de pămînt afînat şi mărunţit de 4-5 cm grosime, strat care împiedică evaporarea apei adunate în pămînt.

Cînd pămîntul a ieşit destul de bine afînat din iarnă, aşa cum se întîmplă în regiunile unde a plouat puţin, sau unde terenurile au fost bine întreţinute, afînarea solului la adîncimea de 4-5 cm poate fi făcută şi cu ajutorul unei netezitoare cu cuie, care se găseşte sau se poate face lesne în orice gospodărie şi care se trage mai uşor decît grapa.

In terenurile unde pămîntul a ieşit prea bătătorit din iarnă, astfel încît grapa nu prinde şi nu poate forma stratul afînat, lucrarea de afînare a solului se va face cu cultivatorul. Dacă însă pămîntul este atît de bătătorit, încît nici cultivatorul nu-l poate afîna, este bine să se folosească plugul de la care se scoate cormana. In aceeaşi zi şi dacă e posibil chiar în primele ore după lucrarea de afînare făcută cu cultivatorul sau cu plugul fără cormana, pămîntul trebuie neapărat grăpat sau lucrat cu netezitoarea pentru a fi astfel bine mărunţit şi nivelat, deoarece bulgării rămaşi în urma cultivatorului sau plugului înlesnesc evaporarea apei din sol.

Indată după efectuarea acestor lucrări, pe terenurile curăţate de buruieni se poate trece la însămînţarea culturilor timpurii de primăvară. In acest an însă, cînd datorită iernii călduroase şi bogate în ploi în numeroase regiuni ale ţării ogoarele sînt îmburuienite şi bătătorite, nu e suficient a se face numai afînarea cu grapa. Pe astfel de terenuri este nevoie să lucrăm cu cultivatorul urmat de grapă sau netezitoare, iar dacă buruienile au şi crescut, terenurile trebuie lucrate cu extirpatorul urmat, de asemenea, de grapă sau netezitoare. Cultivatorul sau extirpatorul vor fi potrivite în aşa fel încît să nu pătrundă mai adînc de nivelul la care se va îngropa sămînţa, deoarece, pentru a încolţi repede şi a-şi dezvolta puternic rădăcinile, sămînţa are nevoie de pămînt reavăn, nerăscolit de cultivator. **Lucrarea cu cultivatorul sau cu extirpatorul este cea mai bună lucrare de pregătire a solului în vederea semănăturilor de primăvară.** In lipsa acestor maşini, se poate folosi cu rezultate destul de bune prăşitoarea.

In numeroase locuri din ţară se mai practică încă obiceiul învechit şi dăunător — îndeosebi de către ţăranii muncitori cu gospodării individuale — de a întoarce cu plugul, acum în primăvară, arătura adîncă făcută de cu toamnă. Asemenea procedee trebuie combătute cu tărie şi înlăturate cu desăvîrşire din practica agricolă, deoarece întoarcerea pămîntului cu plugul în cursul lunilor martie şi aprilie, cînd timpul este mai întotdeauna secetos, provoacă uscarea solului tocmai în stratul în care cade sămînţa. **La acest mare neajuns se mai adaugă şi faptul că unii producători agricoli** nu folosesc la timp grapa sau tăvălugul pentru a mărunţi şi netezi bine terenurile arate şi în primăvară. Din această cauză plantele semănate în terenuri arate tîrziu şi negrăpate imediat răsar cu întîrziere, de obicei foarte rare şi uneori nu ies chiar de loc. Drept urmare, avem în lanuri multe goluri, deci un număr mult mai mic de plante pe unitatea de suprafaţă, iar ceea ce e şi mai grav e faptul că aceste culturi, crescînd încet, sînt prinse de către căldurile mari nedezvoltate suficient şi din această cauză rodesc slab.

Plugul nu trebuie folosit decît în pămînturile grele (argiloase) bătătorite şi îmburuienite, unde cultivatorul sau extirpatorul nu pot mărunţi bine solul. Chiar în aceste terenuri nu este bine să se lucreze cu plugul cu cormană, care răscoleşte adînc pămîntul, ci cu plugul fără cormană.

Ogoarele de toamnă care urmează să fie însămînţate mai tîrziu, în cursul lunilor aprilie-mai, trebuie de asemenea grăpate îndată după desprimăvărare. Apoi, ori de cîte ori arătura va fi invierzită de buruieni sau se va îndesa din cauza ploilor, este necesar ca terenul să fie lucrat cu cultivatorul, extirpatorul sau prăşitoarea. Aceste lucrări trebuie să fie urmate neapărat de grăpat. Cu una sau două zile înainte de semănat sau chiar în ziua semănatului, terenul se va lucra cu cultivatorul sau extirpatorul la adîncimea de îngropare a seminţelor şi se va grăpa.

Acestea sînt principalele lucrări de pregătire a solului pentru însămînţările de primăvară, în cazul cînd avem ogoare de toamnă. Sînt însă cazuri cînd terenurile destinate culturilor de primăvară nu au fost arate din toamnă, aşa cum de pildă se prezintă situaţia în acest an cînd însemnate suprafeţe de teren — îndeosebi în sectorul individual — au rămas nearate.

Iată de ce în primăvară trebuie să se dea o mare atenţie lucrărilor de pregătire pentru însămînţări a terenurilor neogorite din toamnă. In primul rînd, este necesar ca toate suprafeţele rămase nearate să fie arate de îndată ce pămîntul s-a zvîntat şi se poate lucra. Arătura trebuie făcută la adîncimea de 18-20 cm. Cînd stratul de pămînt roditor este însă mai subţire, adîncimea arăturii se va reduce la grosimea acestui strat. Arătura se grăpează cît mai bine în acelaşi drum cu plugul sau separat, dar în aceeaşi zi şi apoi se va trece de îndată la însămînţarea culturilor timpurii. In acest fel sămînţa va găsi în sol umezeala de care are nevoie pentru a încolţi şi plantele vor răsări în condiţii bune. De aceea, se recomandă ca la astfel de lucrări să se folosească pe scară cît mai largă agregate de pluguri, grape şi semănători. Pe terenurile din regiunile secetoase este bine să se folosească **tăvălugul** pentru îndesarea arăturii, care altfel, rămînînd prea afînată, este expusă uscării sub acţiunea căldurii şi a vînturilor dese şi puternice.

Pentru semănăturile tîrzii, arătura trebuie făcută de asemenea la desprimăvărare ca şi pentru cele timpurii. Mai ales în regiunile secetoase, e necesar să se ia măsuri grabnice pentru ca arăturile să se execute înainte de a se usca pămîntul.

Terenul arat pentru semănăturile tîrzii se lucrează pînă la semănat cu extirpatorul dacă se produce îmburuienirea, sau cu cultivatorul ori grapa dacă pămîntul se îndeasă. In preajma semănatului, se va lucra din nou cu cultivatorul sau extirpatorul, la adîncimea de însămînţare. Grapa sau netezitoarea nu trebuie să lipsească niciodată după lucrările făcute cu cultivatorul sau extirpatorul.

Timpul cel mai potrivit pentru însămînţarea culturilor de primăvară

Semănatul culturilor de primăvară în timpul cel mai potrivit este una din condiţiile principale de a cărei îndeplinire depinde dobîndirea unor sporuri însemnate de recoltă.

Semănatul la timp înseamnă alegerea momentului cel mai potrivit cînd seminţele găsesc în sol umezeala şi căldura de care au nevoie ca să răsară. Insămînţînd plantele în timpul optim, le vom ajuta să răsară bine şi uniform, să crească de la început viguroase, bine înrădăcinate în aşa fel încît lanurile să fie încheiate, fără goluri. Semănate la timpul cel mai potrivit, plantele au posibilitatea să folosească cît mai bine factorii de vegetaţie cum sînt căldura, umiditatea, lumina şi hrana din sol, să crească şi să se dezvolte în cele mai bune condiţii şi deci să ne dea producţii mari. De aceea, este necesar să respectăm cu stricteţe termenii optimi de însămînţare a culturilor.

Fiecare plantă are nevoie de o anumită temperatură pentru încolţire. In funcţie de acest factor, precum şi de celelalte condiţii de vegetaţie a plantelor şi pe baza datelor obţinute de către Institutul de cercetări agronomice, s-au stabilit urgenţele în care trebuie semănate plantele agricole de primăvară. In prima perioadă, care începe în momentul cînd timpul permite lucrul la cîmp, adică atunci cînd pămîntul s-a zvîntat şi poate fi uşor lucrat în aşa fel încît să nu se lipească de unelte, se seamănă plantele care cer o temperatură mai mică pentru încolţire. Din această categorie fac parte: griul de primăvară, orzul, ovăzul, mazărea, trifoiul, lucerna, borceagul, inul, cînepa, floarea-soarelui, cartoful, sfecla şi altele.

Plantele care trebuie semănate mai tîrziu sînt porumbul, bumbacul, orezul, ricinul, fasolea, soia, sorgul, dovleacul şi altele. Aceste plante se vor semăna cînd temperatura solului la adîncimea de 10—12 cm va ajunge şi se va menţine cîteva zile la 8—9 grade Celsius.

Nerespectarea termenilor optimi de însămînţare are urmări deosebit de grave asupra creşterii şi dezvoltării plantelor şi deci asupra producţiei. Dacă, de pildă, plantele din prima categorie nu se seamănă la timp, adică îndată ce se desprimăvărează, ele dau de o temperatură prea ridicată, nu înfrăţesc bine şi la timp, rădăcina lor rămîne mică şi nu se răspîndeşte prea mult în pămînt, cresc prea multe frunze şi tulpini şi întîrzie în spicatul. In felul acesta se prelungeşte perioada de vegetaţie, plantele sînt prinse de căldurile mari cu bobul insuficient format şi dau o producţie scăzută şi de calitate inferioară. Experienţele făcute la staţiunile I.C.A.R.-ului au arătat că griul de primăvară, semănat îndată ce pămîntul s-a zvîntat, a dat o recoltă cu 300 kg de boabe la hectar mai mare decît atunci cînd a fost însămînţat cu 10 zile mai tîrziu.

Tot astfel, dacă se depăşeşte termenul optim de însămînţare la plantele care cer o temperatură mai ridicată pentru încolţire, se produc pierderi însemnate de recoltă. Cînd aceste plante sînt semănate după trecerea momentului optim, se întîrzie înflorirea lor şi formarea boabelor, fiind astfel prinse de seceta şi căldurile din iulie-august în floare, cu bobul încă neformat.

Din experienţele făcute de I.C.A.R. s-a constatat că porumbul semănat la timp dă o recoltă mai mare cu peste 500 kg de boabe la hectar decît porumbul semănat mai tîrziu. In ce priveşte alegerea termenului optim pentru semănatul porumbului, se recomandă următoarele date: în regiunile din sudul ţării este bine să se semene între 1-15 aprilie, iar în regiunile din nord, între 25 aprilie şi 1 mai.

Ştiinţa şi practica agrotehnicii sovietice ne învaţă însă că nu se poate stabili un calendar cu date fixe cînd trebuie însămînţată fiecare plantă. Cea mai bună perioadă pentru semănat diferă de la an la an, în funcţie de starea timpului. In legătură cu stabilirea momentului optim pentru însămînţare nu se pot alcătui şi da reţete generale valabile pentru toate regiunile ţării. Aplicarea şablon, nediferenţiată a indicaţiilor privind stabilirea timpului optim pentru însămînţat are consecinţe deosebit de grave asupra recoltei, ducînd în unele cazuri chiar la compromiterea totală a culturilor respective. Momentul optim pentru însămînţatul diferitelor culturi trebuie stabilit în funcţie de condiţiile naturale de sol şi climă ale regiunii, raionului şi chiar comunei respective. Varietatea tipurilor de sol, starea schimbătoare a timpului în unii ani, fac ca pe ţarina aceleeaşi comune epoca optimă de semănat să difere de la un lot de teren la altul.

Iată de ce, înainte de a fixa pe plan local epoca optimă de însămînţare pentru fiecare cultură în parte, inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să cerceteze şi să studieze cu mare atenţie condiţiile concrete de sol şi climă. Ei trebuie să împletească strîns cunoştinţele ştiinţifice cu experienţa îndelungată, de veacuri, a producătorilor agricoli din localitatea respectivă.

Este ştiut că perioada însămînţărilor de primăvară este o perioadă scurtă. De aceea, pentru a stabili termenul optim de însămînţare este nevoie să cercetăm starea cîmpului în fiecare zi. Cercetarea cîmpului trebuie să se facă parcelă cu parcelă, deoarece se poate întîmpla ca solul de pe unele parcele să fie zvîntat, şi deci să se poată face de îndată semănatul, iar pe alte parcele, să nu se poată lucra încă din cauza umezelii. Nu mai alegînd cu mare grijă momentul optim de însămînţare şi efectuînd lucrările de semănat în cel mai scurt timp şi după regulile agrotehnice înaintate, vom **pune baze sigure unor recolte bogate.**

Cum trebuie pregătite seminţele înainte de semănat

Una din măsurile agrotehnice înaintate, a cărei aplicare în practică ne ajută să obţinem sporuri mari de recoltă, este folosirea la însămînţări numai a seminţelor de soi, bine condiţionate şi tratate. Experienţele făcute de către oamenii de ştiinţă, cu seminţe de diferite soiuri, au arătat că, folosind seminţe de soiuri valoroase, condiţionate şi tratate, se obţin sporuri de recoltă de 10—20 la sută şi uneori chiar mai mari.

In ţara noastră se fac, an de an, experienţe cu diferite soiuri de plante la staţiunile I.C.A.R.-ului şi la numeroase gospodării de stat şi colective. Pe baza experienţelor din ultimii ani, s-a putut stabili care sînt cele mai bune soiuri la principalele plante de cultură pentru fiecare regiune a ţării. Aşa, de pildă, soiul de griu de primăvară Lutescens 62, adus din U.R.S.S., dă cele mai bune rezultate în regiunile secetoase din sud-estul, sudul şi vestul ţării. La ovăz, soiul Cenad 88 dă recolte sporite aproape în toate regiunile ţării. Tot astfel soiul de ovăz Tîrgu-Frumos se recomandă a fi cultivat în regiunile mai secetoase (Moldova de Sus, Dobrogea, sudul Munteniei şi Olteniei).

In ceea ce priveşte porumbul, în ţara noastră se cultivă mai multe soiuri. Aşa, de pildă, pentru cîmpia Dunării se recomandă soiul Dinte de Cal I.C.A.R. 54, pentru Dobrogea soiul romînesc de Dobrogea, pentru nordul Olteniei, Munteniei şi partea de sud a Moldovei, soiul romînesc de Studina.

Pentru a culege roade îmbelşugate şi de bună calitate, nu este de ajuns însă să avem asigurată sămînţă de soi. Pe lîngă aceasta, este necesar ca întreaga cantitate de sămînţă care va fi folosită la semănat să fie condiţionată, adică curăţată de impurităţi cum ar fi: seminţele altor plante de cultură, seminţele de buruieni, bucăţi de pămînt, boabe sparte, zbîrcite etc.

De asemenea, la însămînţări trebuie folosite numai seminţe cu mare putere de încolţire, numită şi facultate germinativă. Pentru verificarea puterii de încolţire a seminţelor este necesar să fie respectate anumite reguli. Astfel, probele puse la încolţit trebuie ţinute în anumite condiţii de umiditate, temperatură şi aerisire. De aceea, este bine ca încercarea puterii de încolţire a seminţelor să se facă cu sprijinul tehnicienilor şi inginerilor agronomi.

Seminţele de cereale bune pentru semănat trebuie să aibă o putere de încolţire într-un procent cît mai apropiat de sută la sută.

Inainte de însămînţare, este necesar ca seminţele să fie supuse la diferite tratamente. Aceste tratamente se aplică seminţelor pentru a împiedica răspîndirea unor boli sau pentru a mări şi grăbi puterea de încolţire a seminţelor. Printre tratamentele care se recomandă a se aplica seminţelor înainte de însămînţare sînt:

— tratarea cu substanţe chimice,
— înmuierea în apa caldă,
— tratarea termică.

Tratarea seminţelor de cereale cu substanţe chimice se face pentru combaterea unor boli care se răspîndesc prin seminţe, ca: mălura, tăciunele îmbrăcat, tăciunele zburător etc. Pentru combaterea mălurei, seminţele de griu se prăfuiesc cu anumite preparate cum ar fi: Abavitul B, Abavitul Nou şi Agronalul. La 100 kg de sămînţă se folosesc 200 gr de praf. Prăfuirea se face în prăfuitoare tip ICAR.

In lipsă de prăfuitoare se pot folosi butoaie. După ce sămînţa şi praful au fost puse în butoi, acesta se astupă bine şi se rostogoleşte circa 15—20 minute, în care timp sămînţa se amestecă bine cu praful. In nici un caz prăfuirea nu trebuie făcută în saci. Deoarece prafurile sînt otrăvitoare, cei care lucrează la tratarea seminţelor trebuie să-şi lege la nas şi la gură o cîrpă. Prăfuirea trebuie făcută cu cel puţin o zi înainte de însămînţare. Griul tratat se păstrează în saci curaţi pînă la însămînţare.

Pentru combaterea tăciunelui zburător al orzului, seminţele se tratează cu apă caldă.

Impotriva tăciunelui îmbrăcat, orzul se poate trata fie prin prăfuire, fie pe cale umedă cu diferite substanţe chimice. Cele mai bune rezultate se obţin atunci cînd tratamentul se face pe cale umedă cu formalină.

Tot pentru a mări puterea de încolţire a seminţelor se poate folosi cu succes şi **tratarea termică** sau încălzirea lor la soare. Acest procedeu se recomandă să fie folosit în special la seminţele de cereale şi bumbac. Seminţele acestor plante se aşează pe rogojini sau prelate într-un strat subţire de 5—7 cm şi se ţin la soare timp de 3—7 zile. Noaptea, seminţele se strîng în grămezi şi se acoperă.

Experienţele făcute la staţiunile ICAR-ului cu seminţe de bumbac au arătat că prin tratarea termică a acestora, la această cultură se obţine un spor de recoltă de 14—16 la sută faţă de culturile ale căror seminţe nu au fost supuse încălzirii.

Din cele arătate mai sus, rezultă că pregătirea seminţelor înainte de semănat constituie un mijloc sigur de sporire a recoltei. De aceea, fiecare cultivator trebuie să dea toată atenţia condiţionării şi tratării întregii cantităţi de seminţe pe care o va semăna în primăvară.

Cele mai bune metode de semănat

Metodele de semănat se deosebesc după felul plantelor. Pentru cerealele păioase, cele mai bune metode de semănat sînt, semănatul în rînduri încrucişate şi semănatul în rînduri dese. Metoda semănatului în rînduri încrucişate prezintă numeroase avantaje faţă de semănatul în rînduri obişnuite. Prin folosirea metodei de semănat în rînduri încrucişate, seminţele se repartizează mai uniform, suprafaţa de nutriţie a plantelor este mai mare, plantele nu se înghesuie pe rînd ca în cazul semănatului în rînduri obişnuite şi ca urmare au aer şi lumină mai multă. Avînd astfel condiţii mai bune de vegetaţie, plantele împiedică creşterea şi dezvoltarea buruienilor. De asemenea, se măreşte numărul de spice la unitatea de suprafaţă, iar numărul boabelor în spic şi greutatea lor cresc.

La metoda de semănat în rînduri încrucişate, cantitatea de sămînţă ce se dă la unitatea de suprafaţă se seamănă în două etape: jumătate se seamănă în lungul parcelei, iar cealaltă jumătate de-a curmezişul parcelei, perpendicular pe prima direcţie. Semănatul în ambele direcţii trebuie făcut în aceeaşi zi. Tuburile maşinii de semănat se aranjează la distanţă de 12—15 cm între ele (ca la semănatul în rînduri obişnuite). Cantitatea de sămînţă ce se dă la hectar trebuie mărită cu 15—20 la sută faţă de semănatul cu maşina în rînduri obişnuite. Aşa de pildă, dacă la semănatul în rînduri obişnuite norma de însămînţare este de 160 kg la hectar, la semănatul în rînduri încrucişate se vor da 190 kg la hectar. Deschiderea maşinii de semănat se potriveşte în aşa fel, încît la semănatul într-o singură direcţie (în lung, de exemplu) să cadă 95 kg, iar la semănatul perpendicular pe prima direcţie (în lat) tot 95 kg.

Această metodă a dat rezultate bune la cerealele păioase (griu, orz, ovăz, secară şi altele) în toate regiunile ţării, dar se recomandă a fi folosită mai ales în regiunile secetoase.

O metodă şi mai bună de semănat a cerealelor păioase este semănatul în rînduri dese. Prin folosirea acestei metode se obţin aceleaşi sporuri de producţie ca şi la metoda de semănat în rînduri încrucişate fără să fie nevoie ca semănătoarea să fie întrebuinţată de două ori pe aceeaşi suprafaţă. La semănatul în rînduri dese, distanţa între rînduri este de 7—8 cm, iar între plante, pe rînd, de 4—5 cm, ceea ce face să se realizeze un spaţiu de nutriţie care se apropie de un pătrat şi este aproape uniform pentru fiecare plantă. In felul acesta, plantele au posibilitatea să folosească din plin substanţele nutritive, apa şi lumina, iar creşterea şi dezvoltarea lor sînt uniforme.

Pentru culturile prăşitoare ca porumb, floarea-soarelui, cartof, cea mai bună metodă de semănat este semănatul în cuiburi aşezate în pătrat.

Această metodă, care a început să fie folosită în ultimii ani în ţara noastră pe suprafeţe tot mai întinse, îndeosebi pe ogoarele unităţilor agricole socialiste, prezintă multe avantaje faţă de semănatul în rînduri. Iată cîteva din avantajele folosirii acestei metode:

— plantele sînt mai uniform repartizate pe aceeaşi unitate de suprafaţă, astfel că au spaţiu suficient pentru extragerea apei şi hranei din sol şi au posibilitatea să crească şi să se dezvolte bine,

— plantele semănate în pătrat primesc lumină uniform şi nu se umbresc unele pe altele. De asemenea, aerul circulă în voie în toate direcţiile, ceea ce ajută mult la polenizarea plantelor;

— se pot executa cu mijloace mecanizate toate lucrările de întreţinere a culturilor prăşitoare, reducîndu-se astfel cu peste 50 la sută numărul braţelor de muncă necesare acestor lucrări, deoarece nu este nevoie ca după fiecare praşilă făcută în ambele direcţii să se intervină cu sapa pe rînd;

— aplicarea îngrăşămintelor chimice la culturile prăşitoare în timpul vegetaţiei se face mai uşor şi mai bine atunci cînd plantele sînt aşezate în pătrat.

Semănatul prăşitoarelor, îndeosebi al porumbului, în cuiburi aşezate în pătrat se poate face cu maşini speciale, cu maşini obişnuite de semănat cereale, precum şi cu sapa pe teren marcat. In unele unităţi agricole socialiste din ţara noastră, se folosesc pentru semănatul după această metodă maşini speciale aduse din Uniunea Sovietică. In lipsa semănătorilor speciale, se pot însă folosi cu succes maşinile de semănat obişnuite la care o parte din tuburi se înlătură, iar cele rămase se aranjează la distanţa de 70 cm unul de altul. Maşina de semănat se reglează în aşa fel încît să dea o cantitate de sămînţă de 35—50 kg la hectar. Trebuie să avem o deosebită grijă ca rîndurile să fie foarte drepte şi bine încheiate, pentru că numai astfel lucrările de întreţinere se pot efectua în bune condiţii.

După răsărire, se trece de-a curmezişul rîndurilor cu un cultivator (CUT 21) adaptat în acest scop, care taie plantele de prisos, lăsînd la distanţele fixate buchete de cîte 3—5 plante. In acest fel, plantele ajung să fie la distanţe egale între rînduri şi pe rînd. Mai tîrziu cînd plantele au 4—5 frunze, o dată cu praşila a doua se face din nou răritul, lăsîndu-se de data aceasta cîte 1—2 plante bine dezvoltate de fiecare cuib. Atunci cînd nu avem maşini, semănatul culturilor prăşitoare în cuiburi aşezate în pătrat se mai poate face şi manual, în special pe ogoarele ţăranilor muncitori cu gospodării individuale. In acest caz, trebuie să marcăm mai întîi terenul. Marcatul terenului se face cu ajutorul unui marcator de lemn tras de un cal.

Cantitatea mai mare de muncă ce se cere la semănatul prăşitoarelor în cuiburi aşezate în pătrat este compensată prin economia de seminţe şi braţe de muncă la lucrările de întreţinere a culturilor şi răsplătită din plin îndeosebi prin sporurile însemnate de recoltă ce se obţin de pe terenurile semănate după această metodă agrotehnică înaintată.

DIN ȚARA CONSTRUCTORILOR COMUNISMULUI

Agronomul șef al S. M. T.-ului

Konstantin Solohov

Am intrat în biroul agronomului șef al S.M.T.-ului „Miasnikovsk". Pe pereți erau expuse planșe, diagrame și grafice. Pe masă se afla o hartă mare a terenurilor arabile și un grafic care reprezintă folosirea parcului de tractoare. Pe pervazul ferestrei erau cîteva mostre de ghivece nutritive, cutii cu probe de grîu de toamnă, o cană cu crengi de pomi fructiferi. Agronomul șef nu era în birou.

— Pe Mihail Fiodorovici Evstifeev îl puteți găsi aici numai dis-de-dimineață și seara, — ne-a spus cineva. Acum el e pe cîmp.

— Dar ce fel de activitate se desfășoară acum pe cîmp? — am întrebat noi.

— Sînt multe lucrări de făcut și în timpul iernii. Acum, de exemplu, se face îngrășarea semănăturilor de grîu de toamnă cu ajutorul aviației.

Ne-am îndreptat spre cîmpul de aterizare. Colhoznicii aduseseră saci cu superfosfat granulat pe care i-au deșertat în buncherul avionului. Agronomul șef nu era aici.

— Iată-l, controlează starea semănăturilor de toamnă — ne-au spus colhoznicii, arătîndu-ne pe cîmp un om îmbrăcat cu un palton negru și cu căciulă brumărie.

Am pornit în întîmpinarea lui.

Starea semănăturilor nu-l bucura prea mult. Grîul de toamnă nu era bine dezvoltat. Plantele slabe, atinse de gerurile de iarnă, se îngălbeniseră. Toamna trecută, în regiunea Rostov au fost condiții atmosferice nefavorabile. Grîul, neavînd umiditate suficientă, nu a încolțit. El a început să încolțească numai în urma ploilor abundente din luna noiembrie.

Agronomul șef Evstifeev a dezvelit cu un bastonaș subțire rădăcinile plantelor și le-a examinat cu atenție.

— Nu-i nimic, se vor dezvolta, — spuse el, salutîndu-ne. Noi le îngrășăm acum iar în primăvară le vom tăvălugi și atunci grîul va crește bine...

Cînd noi l-am rugat să ne povestească despre activitatea S.M.T.-ului, el ne-a răspuns:

— Cu plăcere. Eu trebuie să merg la atelierul de reparații, ca să verific dacă tractoarele au plecat pe terenurile care necesită lucrări de ameliorare. Dacă vreți, mergeți cu mine și vă voi povesti tot ceea ce vă interesează.

După cîteva minute, am ajuns în curtea uriașă a atelierului de reparație a mașinilor și tractoarelor. Tractoarele și combinele erau gata reparate.

— Iată mașinile noastre, — a spus Evstifeev. Toate aceste tractoare au o capacitate de 1.085 cai putere. Noi deservim 5 colhozuri cu o suprafață arabilă totală de 19.608 hectare. După cum vedeți, sarcina este destul de mare. În afară de lucrarea pămîntului, noi ne ocupăm de strîngerea furajelor, de pregătirea lor și executăm lucrări de îmbunătățire a solului.

În prezent, colhozurile noastre se preocupă mai ales cu semințe și îngrășăminte. S.M.T.-ul este forța hotărîtoare în muncile agricole; el va efectua aratul, boronitul, însămînțatul, întreținerea culturilor prășitoare și strîngerea recoltei.

Folosirea justă a mașinilor, lucrarea la timp și de calitate superioară a pămîntului, precum și aplicarea măsurilor pentru mărirea fertilității solului, — toate acestea intră în atribuțiile agronomului șef și ale ajutoarelor lui.

Mașina ne-a purtat apoi pe un drum de colină. În fața noastră s-a deschis priveliștea cîmpiei din împrejurimile Donului. Donul, șerpuind printre tufișurile de trestie, strălucea în soare. Spre sud se vedeau coșurile uzinelor din orașul Azov. Peste malul rîului se zăreau acoperișurile multicolore ale cătunelor de pe lîngă litoral...

După cum v-am mai spus, buna organizare a producției de cereale constituie una dintre obligațiile agronomilor, continuă agronomul șef. Pînă la plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., în S.M.T.-ul nostru erau doar 4 agronomi. În prezent sînt 13, dintre care 10 lucrează în colhoz. Cum este organizată munca lor? Eu întocmesc planul pe trimestru. Conducîndu-se după acest plan, agronomii elaborează planurile activității lor în colhoz pe timp de o lună. Apoi, împreună cu președintele colhozului și cu șefii brigăzilor de cîmp, ei întocmesc planul de muncă pe o săptămînă. Acest plan stă la baza muncii brigăzilor de cîmp.

O dată pe săptămînă (lunea), agronomii vin la consfătuirea de producție care are loc la S.M.T. La aceste consfătuiri se analizează rezultatele obținute în timpul săptămînii și se propun măsuri pentru săptămîna viitoare. În fiecare vineri, noi avem seminar în care studiem realizările științei agronomice și a experienței avansate în agricultură.

Zilnic eu vizitez colhozurile. Acolo mă întîlnesc cu agronomii și mă consult cu ei în toate problemele de producție și de agronomie. Agronomii dau dovadă de multă inițiativă în activitatea lor. De pildă, agronomul I. H. Parakșian a elaborat un plan de îmbunătățire a pășunilor și l-a aplicat în colhozul „Komsomoleț".

Tot el a fost primul care a început lucrarea solului după sistemul agrotehnic al savantului colhoznic T. S. Malțev și a semănat cele mai productive soiuri de grîu. Anul trecut, în colhozul „Komsomoleț" deservit de el, plivitul cerealelor s-a realizat cu ajutorul aviației care a împrăștiat pe culturi substanțe herbicide. Aplicînd întreg complexul de măsuri agrotehnice, de pe o parcelă de 65 de hectare el a obținut o recoltă de grîu de 34 de chintale la hectar. Agronomii noștri conduc cursurile agrotehnice care se țin în colhozuri. Un număr de 313 colhoznici care au urmat aceste cursuri au primit titlul de maistru clasa I și a II-a în agricultură.

Trecînd peste Doneț, noi am ajuns în lunca Donului. Cîmpia se întinde între Don și Doneț pînă la Marea de Azov.

Iată bogății care pînă acum nu erau valorificate, — spuse Evstifeev. Aceste terenuri sînt inundate primăvara și scapă de sub apă numai la începutul lunii iunie. Prin construirea canalului Volga-Don și a unui dig mare pînă la cătunul Solionîi, s-a creat posibilitatea de a regla curgerea Donului și de a valorifica aceste pămînturi fertile. Anul trecut, colhozul „Komsomoleț" a obținut de pe aceste pămînturi o recoltă bogată de iarbă de Sudan, asigurînd astfel pentru întreg anul hrana vițelor. Stațiunea noastră de mașini și tractoare ajută colhozului să lucreze aceste pămînturi. Ea a executat arătura adîncă a ogoarelor de toamnă și acum efectuează îndiguirea unor parcele.

Iată-ne ajunși la un buldozer care răstoarnă valuri de pămînt de-a lungul Donețului. Aici am făcut cunoștință cu agronomul I. H. Parakșian. El ne-a povestit despre planurile de valorificare a acestor pămînturi inundabile, despre aplicarea arăturii adînci fără cormană pe ogoarele colhozului, despre realizările pe care le-a văzut la Expoziția Agricolă Unională de la Moscova și pe care le va aplica în colhozul său.

Apoi, împreună cu agronomul șef, noi am vizitat colhozul „Andreev", unde el a verificat calitatea semințelor de floarea-soarelui. După aceea, ne-am oprit la sera colhozului „Molotov" și apoi am asistat la cursurile agrozootehnice din colhozul „Drumul spre comunism"...

Seara tîrziu, ne-am înapoiat la sediul S.M.T.-ului. Lumina electrică ardea viu doar în atelierul de reparații, de unde se auzea zgomotul strungurilor. Agronomul șef a intrat în biroul său...

— Mihail Fiodorovici Evstifeev va mai sta încă mult timp în biroul său — spuse șoferul în timp ce plecam din S.M.T. — căci el este un om plin de energie și nici noaptea nu stă...

Agronomul șef Gordeladze, din raionul Zugdidie, Erou al Muncii Socialiste, ține o lecție la cursurile de agrotehnică din colhozul „Molotov".

A 37-a aniversare a Armatei Sovietice și a Flotei Maritime Militare Sovietice

Ordinul Ministrului Apărării al U.R.S.S.

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite Ordinul Ministrului Apărării al U.R.S.S. din 23 februarie 1955:

Moscova

Tovarăși soldați și matrozi, sergenți și cartnici!

Tovarăși ofițeri, generali și amirali!

Poporul sovietic și Forțele sale Armate sărbătoresc astăzi cea de a 37-a aniversare a Armatei Sovietice și Flotei Maritime Militare.

Această aniversare glorioasă are loc în condițiile luptei încununate de succes pentru îndeplinirea înainte de termen și depășirea planului celui de al 5-lea cincinal, pentru o puternică dezvoltare continuă a industriei grele — temelia avîntului tuturor ramurilor economiei naționale, a întăririi puterii statului sovietic și a creșterii bunăstării poporului nostru. Împreună cu toate popoarele lagărului socialist, poporul sovietic luptă cu hotărîre și consecvență pentru cauza păcii în lumea întreagă.

În același timp, forțele agresive ale țărilor imperialiste, în frunte cu monopoliștii S.U.A., creează grupări politice, blocuri militare, se străduiesc din toate puterile să refacă militarismul german, pregătind în mod fățiș un nou război împotriva Uniunii Sovietice, țărilor de democrație populară și Republicii Populare Chineze.

În aceste condiții, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic iau toate măsurile necesare pentru asigurarea securității trainice a patriei noastre.

Ostașii Armatei Sovietice și Flotei Maritime Militare, strîns uniți în jurul Partidului Comunist și Guvernului Sovietic, trebuie să fie întotdeauna gata să îndeplinească cu cinste datoria lor militară de apărare a scumpei noastre patrii.

Cu prilejul Zilei Armatei Sovietice și Flotei Maritime Militare, felicit pe soldați și matrozi, sergenți și cartnici, ofițeri, generali și amirali.

Urez întregului efectiv al Forțelor Armate noi succese în perfecționarea măiestriei de luptă și în pregătirea de a da în orice moment o ripostă zdrobitoare oricărui agresor.

În cinstea celei de a 37-a aniversări a Armatei Sovietice și Flotei Maritime Militare, ordon:

Astăzi, 23 februarie să se tragă 20 salve de salut la Moscova, capitala patriei noastre, în capitalele republicilor unionale, precum și în orașele-erou Leningrad, Stalingrad, Sevastopol și Odesa.

Trăiască puternica noastră patrie — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste!

Trăiască marele popor sovietic și glorioasele sale Forțe Armate!

Trăiască iubitul nostru guvern sovietic!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — organizatorul și inspiratorul victoriilor noastre!

Ministrul Apărării al U.R.S.S., Mareșal al Uniunii Sovietice,
G. K. JUKOV

Un nou guvern reacționar în Franța

PARIS 23 (Agerpres). — După o criză de guvern care a durat aproape trei săptămîni, radicalul Edgar Faure a obținut investitura Adunării Naționale cu 369 de voturi contra 210.

Din noul guvern fac parte printre alții Robert Schumann, Antoine Pinay, Pflimlin Bonnefous, despre care ziarul „Combat" scrie că sînt „cunoscuți adepți ai C.D.E.-ului și acordurilor de la Paris". De altminteri se știe că atît Pinay cît și Pflimlin au eșuat în încercările de a forma un guvern în timpul crizei ministeriale. În ceea ce privește pe Edgar Faure, el a mai fost prim ministru în 1952, durata guvernului său fiind de numai 40 de zile.

În programul expus miercuri după amiază în fața Adunării Naționale, Faure a declarat că intenționează să obțină ratificarea acordurilor de la Paris privitoare la reînarmarea Germaniei occidentale. Edgar Faure a anunțat că va depune toate eforturile pentru a obține traducerea în fapt a acordului încheiat la 23 octombrie 1954 între Franța și Germania occidentală cu privire la Saar. Programul lui Faure pe plan intern cuprinde o serie întreagă de promisiuni care figurează de ani de zile în programele diferitelor partide burgheze care s-au perindat la cîrma Franței. În ce privește problemele coloniale, Faure a promis „că va continua tratativele cu privire la reformele în Africa de Nord dar a avertizat că „orice manifestări vehemente" care s-ar produce în aceste țări vor fi pedepsite cu asprime.

În încheiere Faure a menționat intenția sa de a sprijini „tratative" cu răsăritul. Cu acest prilej el a dovedit însă din nou că este un fidel adept al politicii americane „de pe poziții de forță", declarîndu-se pentru obținerea cît mai grabnică a ratificării acordurilor de la Paris.

Deschiderea conferinței de la Bangkok a țărilor participante la pactul agresiv S.E.A.T.O.

BANGKOK 23 (Agerpres). — La 23 februarie s-a deschis la Bangkok — capitala Tailandei — conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor participante la blocul militar al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.).

La conferință participă Franța, S.U.A., Anglia și dominioanele ei — Australia și Noua Zeelandă și numai trei țări asiatice — Pakistan, Tailanda și Filipinele.

Potrivit relatărilor agenției France Presse, pe ordinea de zi a conferinței S.E.A.T.O. sînt înscrise următoarele puncte: 1. — Studierea situației generale a Asiei de sud-est. 2. — Stabilirea sediului blocului S.E.A.T.O. 3. — Probleme militare referitoare la crearea unor forțe armate menite să înăbușe lupta pentru independență națională a popoarelor din această parte a lumii. 4. — Probleme economice legate de așa-zisa „asistență tehnică" a țărilor din această regiune.

Prima ședință a conferinței S.E.A.T.O. a fost prezidată de Phibul Songgram, primul ministru al Tailandei.

În discursul său, Dulles, care, după cum se știe, este inițiatorul blocului agresiv S.E.A.T.O., a încercat și de această dată să prezinte pactul agresiv al Asiei de sud-est drept o manifestare a politicii „defensive" a S.U.A. Referindu-se la politica S.U.A. în Asia, Dulles s-a străduit să motiveze tendințele imperialiste ale Statelor Unite. În ciuda faptelor îndeobște cunoscute, secretarul de stat al S.U.A. s-a străduit să prezinte pactele militare semnate cu regimurile din Asia aservite S.U.A. drept expresie a politicii „de pace" a S.U.A. Oprindu-se la planurile S.U.A. care urmăresc atragerea în blocul S.E.A.T.O. și a altor state asiatice ca India, Indonezia și Birmania, țări care după cum se știe au refuzat să participe la acest bloc militar, Dulles a declarat că tratatul S.E.A.T.O. „va depăși zona tratatului".

Împotriva acordurilor de la Paris!

* *

SCRISOAREA P.C. DIN GERMANIA ADRESATĂ DEPUTAȚILOR BUNDESTAGULUI

BERLIN 23 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Conducerea Partidului Comunist din Germania a adresat tuturor deputaților din parlamentul de la Bonn o scrisoare în care îi cheamă să voteze împotriva acordurilor de la Paris, să se pronunțe pentru tratative imediate între cele patru puteri în problema germană și pentru realizarea unui acord pe întreaga Germanie în scopul elaborării legii electorale pentru ținerea de alegeri libere în întreaga țară.

Adresîndu-se deputaților Bundestagului, conducerea P.C. din Germania arată în scrisoare: „Mare este răspunderea pe care o aveți în prezent în fața poporului nostru... Majoritatea covîrșitoare a poporului german s-a pronunțat pentru unificarea Germaniei în condițiile păcii și libertății, împotriva acordurilor de la Paris, împotriva înarmării și recrutării în armată.

Faceți-vă datoria ca germani și ca deputați! Votați împotriva acordurilor de la Paris!".

CONFERINȚA DE PRESĂ DE LA BONN

BERLIN 23 (Agerpres). — La Bonn a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia Jacques Duclos, secretarul Partidului Comunist Francez și președinte al fracțiunii comuniste din Adunarea Națională franceză, a vorbit în fața a 50 de reprezentanți ai presei germane și străine despre problemele privind lupta împotriva acordurilor de la Paris, relațiile germano-franceze, rezolvarea pașnică a problemei germane, problema Saarului și declarația de la Moscova. După ce conferința de presă a fost deschisă de Heinz Renner, fost deputat în Bundestagul de la Bonn, a luat cuvîntul Jacques Duclos. Referindu-se la mitingul de la Dortmund, Duclos a spus: „Partidul Comunist Francez consideră mișcarea de rezistență a poporului german împotriva reînarmării ca un fapt de mare importanță istorică".

La o întrebare a corespondentului ziarului „Stuttgarter Zeitung", Duclos a răspuns că problema reunificării Germaniei este de cel mai mare interes pentru întregul popor francez. „Nu vrem, a declarat Jacques Duclos, ca între Germania răsăriteană și cea apuseană să fie creată o nouă paralelă 38, care să fie punctul de plecare al unui nou război în Europa". Acordurile de la Paris, a spus Duclos, nu reprezintă altceva decît o alianță între fabricanții de tunuri, o alianță între Krupp și Schneider-Creuzot. În legătură cu problema Saarului Duclos a arătat că numai cu o Germanie democratică, iubitoare de pace se va putea găsi o bază de înțelegere și asupra regiunii Saar.

O SĂPTĂMÎNĂ DE LUPTĂ ÎN FRANȚA ÎMPOTRIVA RATIFICĂRII ACORDURILOR DE LA PARIS

PARIS 23 (Agerpres). — Între 14 și 20 februarie s-a desfășurat în Franța săptămîna de luptă împotriva ratificării acordurilor de la Paris. În tot cursul acestei săptămîni au fost organizate în întreaga țară mitinguri și manifestații, în cadrul cărora s-a făcut din nou auzită hotărîrea poporului francez de a lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Membrii Consiliului Republicii au fost vizitați de nenumărate delegații, care au exprimat voința populației din toate departamentele, cerîndu-le să voteze împotriva ratificării acordurilor de la Paris.

În cursul acestei săptămîni au fost adresate senatorilor un mare număr de apeluri și scrisori în care li se cere să voteze împotriva ratificării acordurilor de la Paris. În departamentul Bouches-du-Rhone astfel de apeluri au fost semnate de 31 de primari și 480 de consilieri municipali. În numeroase localități din acest departament — relatează ziarul „L'Humanité" — aceste apeluri au fost semnate de toți locuitorii.

Problema reducerii înarmărilor și a interzicerii armei atomice trebuie să fie rezolvată

Pe zi ce trece crește mișcarea popoarelor pentru reducerea armamentelor, pentru interzicerea și lichidarea armelor atomică și cu hidrogen.

O deosebită răspundere în rezolvarea acestor sarcini de cea mai mare importanță revine Comisiei Organizației Națiunilor Unite pentru dezarmare și subcomitetului ei, care își începe lucrările la 25 februarie la Londra.

După cum se știe, la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. din septembrie anul trecut, delegația sovietică a prezentat o propunere cu privire la încheierea unei convenții internaționale pentru interzicerea armelor atomică și cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, pentru reducerea esențială a armamentelor și pentru instituirea unui control internațional asupra aplicării acestei convenții.

În urma discutării acestei propuneri, precum și a propunerilor altor state, Comisiei O.N.U. pentru dezarmare îi revine sarcina de a întreprinde noi încercări în vederea realizării unui acord în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Dar, Comisia și subcomitetul ei n-au făcut încă nimic pînă în prezent pentru realizarea acordului internațional corespunzător. Cauzele acestei situații anormale au fost dezvăluite în declarația publicată în presa sovietică la 19 februarie în legătură cu apropiatele lucrări ale subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Declarația guvernului sovietic arată cu toată claritatea că realizarea unui acord internațional în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armei atomice a fost din capul locului pusă în primejdie în urma acțiunilor întreprinse de Statele Unite, Anglia și Franța. Aceste state au încheiat acordurile de la Paris care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în grupări militare îndreptate împotriva statelor europene iubitoare de pace. O asemenea politică este în mod indisolubil legată de intensificarea cursei înarmărilor, inclusiv în domeniul producției armei atomice. Acest lucru îl dovedesc în mod grăitor creșterea neîntreruptă a comenzilor militare în S.U.A., precum și programul militar al guvernului englez dat recent publicității și care prevede intensificarea cursei înarmărilor în ce privește armamentele clasice și desfășurarea producției bombei cu hidrogen. Sub camuflajul unor fraze false cu privire la „iubirea de pace", cercurile guvernante engleze au transformat insulele britanice într-o bază a maniacilor americani ai războiului atomic.

Este de asemenea cunoscut că s-a și procedat la refacerea potențialului militar al regiunii Ruhr și acordurile de la Paris implică deținerea armei atomice de către revanșarzii vest-germani.

Este clar pentru oricine că acordurile de la Paris, a căror aplicare ar spori în mare măsură primejdia unui nou război în Europa și prin aceasta a unui război mondial, sînt incompatibile cu declarațiile guvernelor celor trei puteri occidentale că ar fi gata să ducă tratative în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armei atomice.

Nu putem să închidem ochii nici asupra faptului că guvernele S.U.A., Angliei, Franței și Canadei — membre în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare — au adoptat la sesiunea Consiliului blocului nord-atlantic hotărîri care implică primejdia reală a unui război atomic de exterminare.

Iată de ce guvernul sovietic a considerat că este de datoria sa să atragă atenția guvernelor S.U.A., Angliei și Franței asupra răspunderii pe care și-o asumă în legătură cu remilitarizarea Germaniei occidentale, precum și în legătură cu planurile lor de pregătire a unui război atomic și cu goana înarmărilor care continuă.

Interesele vitale ale popoarelor din toate țările cer ca arma atomică să fie interzisă, ca energia atomică să fie pusă în slujba păcii. În această ordine de idei, capătă o deosebită însemnătate conferința internațională pentru folosirea pașnică a energiei atomice convocată la Geneva pentru luna august a. c. Pornind de la interesele dezvoltării colaborării internaționale în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice, Uniunea Sovietică, după cum se știe, a propus să acorde un ajutor tehnic corespunzător unei serii de state și examinează problema acordării unui asemenea ajutor și altor țări.

Guvernul sovietic a și declarat că la conferința internațională de la Geneva el va prezenta, în afară de toate celelalte, un raport cu privire la experiența primei centrale electrice industriale construită în U.R.S.S. care funcționează cu succes pe bază de energie atomică. Acest pas al guvernului sovietic a fost inspirat de tendința de a asigura conferinței rezultate concrete și pozitive.

Din păcate, S.U.A. și celelalte țări occidentale încearcă încă de pe acum să aducă prejudicii serioase cauzei stabilirii unei colaborări internaționale în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice. Ele împiedică participarea la lucrările conferinței a Republicii Populare Chineze, întocmai după cum au împiedicat includerea Chinei, Indiei și Cehoslovaciei în componența subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Trebuie recunoscut că inexistența unui acord internațional cu privire la interzicerea armei atomice constituie o piedică serioasă în calea desfășurării depline a unei colaborări internaționale în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice. În această ordine de idei, guvernul sovietic a declarat din nou că el consideră necesar ca și pînă acum să contribuie la realizarea unui acord între state cu privire la reducerea generală a armamentelor și, înainte de toate, la o reducere considerabilă a armamentelor statelor mari. Guvernul sovietic consideră că armele atomică, cu hidrogen și oricare altă armă de exterminare în masă trebuie interzise și trebuie luate măsurile corespunzătoare care să asigure un control internațional eficace asupra interzicerii armei atomice precum și asupra reducerii armamentelor și forțelor armate.

Cererea de a distruge stocurile existente de arme atomice și cu hidrogen a devenit în ultimul timp una din cererile fundamentale ale popoarelor în lupta pentru preîntîmpinarea războiului atomic. În conformitate cu aceasta și pentru a completa propunerile prezentate la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., guvernul sovietic consideră necesar să prezinte propunerea ca statele să-și asume următoarele obligații:

1. Să distrugă în întregime stocurile de arme atomice și cu hidrogen de care dispun statele, folosind materialele atomice exclusiv în scopuri pașnice.

2. Să nu sporească efectivul forțelor lor armate și armamentele lor în raport cu nivelul din 1 ianuarie 1955 și să nu-și sporească alocările în scopuri militare în raport cu nivelul alocărilor militare pe anul 1955.

Totodată, guvernul sovietic preconizează instituirea unui control internațional corespunzător asupra respectării hotărîrilor sus-menționate.

Uniunea Sovietică consideră de asemenea necesar ca încă în 1955 Organizația Națiunilor Unite să convoace o conferință mondială pentru reducerea generală a armamentelor și pentru interzicerea armei atomice.

Acestea sînt noile propuneri ale Uniunii Sovietice care corespund intereselor fundamentale ale tuturor acelora pe care îi interesează preîntîmpinarea unui război atomic de exterminare. Aceste propuneri oglindesc voința poporului sovietic de a întări fără preget cauza păcii și colaborării internaționale.

Declarația guvernului sovietic se bucură de sprijinul deplin al popoarelor iubitoare de pace — lucru pe care îl dovedesc numeroasele ecouri din străinătate. Cît despre cercurile reacționare din Anglia, S.U.A. și alte state, ele nu-și ascund neliniștea și enervarea provocată de publicarea acestui document.

Nu e greu să se vadă că dacă în S.U.A sînt respinse propunerile guvernului sovietic, aceasta se explică tocmai prin faptul că aceste propuneri sînt îndreptate spre reducerea cursei înarmărilor și lichidarea primejdiei unui război atomic. Pe aceleași poziții se situează și reprezentanții cercurilor guvernante engleze.

În fața Organizației Națiunilor Unite al cărui subcomitet își va începe în curînd lucrările la Londra, stau sarcini mari în ce privește reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Aceste sarcini trebuie să și găsească o soluție imediată. Acest lucru îl cere conștiința popoarelor. (Agerpres).

(Text prescurtat din articolul de fond apărut în „Pravda" din 20 februarie).

O victorie electorală a P. C. Francez

PARIS 23 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanite" anunță succesul Partidului Comunist Francez în alegerile municipale parțiale din comuna Fraize (departamentul Vosges). În primul și al doilea scrutin al votului, care au avut loc la 13 și 20 februarie, candidații blocului sprijinit de partidul comunist au obținut o victorie deplină. În Consiliul municipal au fost aleși toți cei 14 candidați care au candidat pe lista acestui bloc. Astfel, în Consiliul municipal al comunei Fraize, în care se numără în total 23 de membri, blocul sprijinit de comuniști, va avea acum majoritatea locurilor.

—◇—

Ajutorul U. R. S. S. acordat sinistraților din Indonezia

DJAKARTA (Agerpres). — TASS transmite: După cum se știe, o serie de regiuni ale Indoneziei au avut de suferit de pe urma inundațiilor care au provocat pagube deosebit de mari pe insulele Sumatra, Java, Borneo.

La 23 februarie, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Indonezia, D. D. Jukov, l-a vizitat pe primul ministru al Indoneziei, Ali Sastroamidjojo și în numele guvernului Uniunii Sovietice și-a exprimat regretul în legătură cu inundațiile care au avut loc într-o serie de regiuni ale țării.

Ambasadorul a comunicat că Comitetul executiv al Uniunii Asociațiilor de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S. a alocat pentru fondul de ajutorare a sinistraților suma de 40.000 rupii indoneziene. Această sumă a fost depusă în contul Băncii de Stat a Indoneziei.

Primul ministru Sastroamidjojo a exprimat în numele poporului și guvernului Indoneziei recunoștință profundă poporului și guvernului Uniunii Sovietice pentru ajutorul acordat sinistraților.

Cazan Maria

În ziua de 19 februarie 1955 a încetat din viață, după o boală grea, tovarășa Cazan Maria, lucrătoare în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, luptătoare neobosită în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Născută în anul 1917 în comuna Caștiuleni din regiunea Iași, fiică de țărani săraci, tovarășa Cazan Maria a îndurat încă din tinerețe nenumărate lipsuri și greutăți în întreprinderile textile în care a muncit.

Din anul 1945, datorită hotărîrii și dragostei sale de a munci, i s-au încredințat sarcini de partid și de stat, iar în ultimii ani a muncit ca instructor organizatoric în Direcția generală a organizării gospodăriilor agricole colective din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Viața și munca tov. Cazan Maria sînt un exemplu de conștiinciozitate pentru rezolvarea în mod just a problemelor legate de construirea gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole, un exemplu de cinste și de modestie.

Amintirea Mariei Cazan va fi mereu vie în inimile tovarășilor săi de muncă.

UN GRUP DE TOVARĂȘI

Timpul probabil

pentru zilele de 26, 27 și 28 februarie 1955

Vremea rămîne închisă și umedă. Precipitații sub formă de ploaie și lapoviță vor cădea în regiunea de munte și de deal. Vînt moderat dinspre răsărit mai tare în cîmpia Dunării. Temperatura, în scădere în Moldova și staționară în rest, va coborî noaptea între minus 5 și minus 10 grade, în partea de miază-noapte răsărit a țării și între plus 1 grad și minus 4 grade în rest.

Ziua, temperaturile vor oscila între minus 3 și plus 3 grade. Polei local. Solul va fi înghețat în partea de miază-noapte a țării și regiunea muntoasă și umedă în restul țării.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.